

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής—Υπεύθυνος
Ι. Α. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ (Φ. ΚΑΒΟΣ)
Ποταμός Κυθήρων

Επί της ύλης:
Γ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ

Έξεφράσαμεν την βαθείαν ήμῶν Ικανοποίησιν, διότι την Αρχιερατείαν ήμῶν ήρχισαμεν εις την Θεόδοστον άνωτάτην Μητρόπολιν ήμῶν με την λιτάνευσιν της Αγίας και θαυματουργού Εικόνας της Παναγίας Μητρός του Κυρίου ήμῶν και Σωτήρος Ήησού Χρηστού.

Η άγια της Παναγίας της Μυριδιωτίσσης Εικόνα τυγχάνει κατά Θεϊαν Πρόνοιαν και Χάριν ή πολιούχος του Πατρικού ήμῶν Οίκου εν Μαγούλα της Σπάρτης και εν τῷ οικί οίκογενειακῷ Ναῶ της Αγίας Μεγαλομάρτυρος και Ἰσαποστόλου Ειρήνης, ήν ὁ σεπτὸς ήμῶν πατήρ ανέδειξεν εις ενοριακὸν και εν τῷ ὀποίῳ ὑπηρετήσεν, Ἱερεὺς ὢν, και ἐφημέριος εις τὰς ἐσχάτας ήμέρας του βίου του.

Η σύμπυκτη αὐτῆ δι' ήμᾶς ὑπῆρξε δειγμα εὐνοίας και άγάπης της Θείας Προνοίας, ἀλλά και Παναγίας Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας. Παρηκολούνησαν ὀλόκληρον την πορείαν και ἐπισκέφθημεν ὅλα τὰ χωρία και συνοικισμοὺς της νήσου ἀπὸ της Δευτέρας της Δικαιωσιμίου μέχρις ἐπιστροφῆς Αὐτῆς εις τὸν Θρόνον της εν τῷ σεβασμίῳ προσκνήματι τῶν Μυριδιῶν.

Η διαδρομὴ ὑπῆρξε δι' ήμᾶς ἐν ἀληθῆς λουτρῶν πνευματικῆς και ψυχικῆς ἀναδημιουργίας. Ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν πάσης ἡλικίας και τάξεως, ὁ βαθὺς σεβασμὸς πρὸς την Θεομήτορα, Πολιοῦχον της νήσου, πρὸς τὸ πάντιμον θησαύρισμα της Αγίας Εικόνας της τῶν Μυριδιῶν ἐνίσχυσαν και ήμῶν την πίστιν και ἐνέπλησαν θάρρους πρὸς ἐργασίαν.

Χαίρω διότι ἐγνωρίσα ἕνα λαὸν τόσο εὐσεβοῦντα και πιστεύοντα.

Ἀλλὰ και ή τῶν ἀποδήμων τέκνων της νήσου ἐν Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ και ἄλλαχοῦ εις την Σένην και ἐν τῇ Ἡμεδαπῇ ἀγάπη των πρὸς την Νήσον των συνεινῆσε βαθύτατα. Τὸ σπουδαῖον και ἀξιόλογον δίκτυον συγκοινωνίας, πού ἐπέτρεψεν, ἵνα φθάσω μέχρι τῶν ἐσχατιῶν της νήσου, οὐ ὠραῖοι και εὐπρεπεῖς ναοί, τὰ καλά διδασκάλια και ή φύσις της νήσου πλέουσι τὸν στέφανον της λαμπρότητος αὐτῆς, τὸν ὀποῖον ἐφιλοτέχνησαν ή ἀγάπη και εὐνοία του Ἁγίου Θεοῦ και ή στοργὴ τῶν Κυθρηίων ἐν τῇ Νήσῳ οικόουντων, ἐν τῇ Ἡμεδαπῇ ἐκτὸς αὐτῆς και εις την Ἀλλοδακούντων. Παντοῦ ἔργα διὰ δωρεῶν μεγαλοῦν και λαμπρῶν και διὰ προσωπικῆς ἐργασίας. Ὅλα αὐτὰ μοῦ ἔδωκαν μιὰ ἐξαιρετικὴν εἰκόνα της νήσου και τῶν ἀπανταχοῦ της Κυθρηίων, ὀλίγες συνιστῶσι τὸ ἐκλεκτὸν μου ποίμνιον της Αγιάτης Μητροπόλεως Κυθρήων. Στρέφον πρὸς ὄλους μαζί και πρὸς ἕνα ἕκαστον τὸν νοῦν μου και την καρδίαν μου ἀποστέλλω ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Προσκνήματος της Παναγίας τῶν Μυριδιῶν τὰς Εὐχὰς και Εὐλόγιας της Αγίας Μητρός Ἐκκλησίας καὶ τὰς ἰδικὰς μου και εὐχομαι την ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος πλουσίαν και δαψιλῆ την Χάριν ἐπὶ πάντας.

† Ο ΚΥΘΗΡΩΝ ΜΕΛΑΡΙΟΣ

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΚΥΘΗΡΑΪΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΑΤΣΕΑΣ (1817-1872)

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ

Υπό κ. ΘΕΟΔ. Ι. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ δπ' ἀριθ. 21 φύλλου «Κυθηραϊκοῦ Τύπου»)

Ένας σύγχρονος ὀνομαστός κριτικός-λογότοχος ὁ Γεώργιος Βαλέτας ἐδημοσίευσε τὸ 1952, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΦΑΤΣΕΑΣ—ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ ΓΡΑΦΕΣ», πολυτιμώτατον ἔργον δι' ὃ ἐπαναφέρει εις την ζωὴν, ὅπως λέγει εις τὴν εἰσαγωγὴν του, «ζωντανῆς μορφῆς και κείμενα πού τὰ καταχώνιασε ὁ σκοταδισμὸς γιὰ νὰ στηρίξει την τυραννίαν του πᾶνω στὸ λαὸ μας», ἐκδίδων τις «ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ ΓΡΑΦΕΣ» τοῦ πρωτοπόρου πνευματικοῦ ἀγωνιστοῦ και τολμηροῦ διαφωτιστῆ Ἀνωταίου Φατσεά. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ, προτάσσεται μακρὰ εἰσαγωγὴ τοῦ Γ. Βαλέτα διὰ τὴν μορφήν και τὸ ἔργον τοῦ Φατσεά ἕνθα ἐμφανίζεται ή ὀλη μεγαλοπρεπῆς πνευματικὴ προσωπικότης του, και ή πολυμερὴς ἐκπληκτικὴ δραστηριότης του εις ὄλους τοὺς τομεῖς ἐφ' ὧν ἠεχολήθη και ἠγωνισθη, ἀναδειχθεὶς πραγματικὸς γίγας, ἀκολούθως δὲ δημοσιεύονται δύο μνημιώδη πολιτικὰ δοκίμια εις τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν, ὑπὸ τοῦς τίτλους: «Ὁ χωριάτης Κεφαλανίτης» 1850, και «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τοῦ 1849», (ἀνέκδοτον, ἐκ χειρογράφου), ἐπὶ πλέον και ή περιφραστικὴ μελέτη του «περὶ τῆς γλῶσσης και παιδείας τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων», τὴν ὀποίαν ἀπέστειλεν εις τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Βερολίνου, ἐξ ἀφορμῆς της μη βραβεύσεως τοῦ Γνωμικοῦ ποιήματος του «Αἰ εὐχαὶ της Πρωτοχρονιάς τοῦ 1870» και ὀσπερ ἐπισηθὸς συνυπέβαλε, ζητήσας τὴν Διαιτησίαν ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἄν δικαιούνται οἱ Ἕλληνες νὰ ὀμιλοῦν ἐλευθέρως και νὰ γράφωσι τὴν γλῶσσαν των παρά τὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστη-

(Συνέχεια εις τὴν θην σελίδα)

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ ΠΡΟΟΔΟΥ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΠΑΛΛΑΪΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Τὰ μέλη της Κεντρικῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ἐπισήμως ἐκπροσωποῦντα αὐτήν εις την τέλειον τῶν ἐγκαίνιων λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου, ἔχοντες εις τὸ μέσον τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς κ. Λεωνίδαν Παπαρηγόπουλον. Ταῦτα εἶναι ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: ὁ κ. Ν. Καστρισιος, ὁ κ. Παναγιώτης Τριφυλλῆς, ἀδελφὸς τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Τριφυλλῆ, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ Ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου και ἐπίτιμος πρόεδρος της Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Γεηργόριος Κασιμάτης ὁ πρόεδρος αὐτῆς πανοσιολογιώτατος κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινὸς και ὁ κ. Πῆτ Πανάρετος ὅστις εἶναι και ὁ ἐκτελεστὴς της διαθήκης τοῦ εὐεργέτου Νικ. Τριφυλλῆ. Ὅπισθεν ἀριστερὰ διακρίνεται ὁ πρόεδρος της κοινότητος Ποταμοῦ κ. Νικόλαος Τριφυλλῆς.

(Φωτο—Βλαντι)

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΦΙΧΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸ βράδυ της 17ης Μαΐου ἐ.ἐ., συμφώνως πρὸς τὸ ἐξαγγελθὲν ὑπὸ της Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς πρόγραμμα, παρετέθη δεῖπνον εις τὸ ἐν Βαρυμύτῃ Ἀττικῆς, κέντρον τοῦ κ. Καραδήμα, πρὸς τιμὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφίχθεντων ὀμογενῶν διὰ τὰς ἐορτάς τῶν ἐγκαίνιων λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου.

Μετὰ τῶν ἀφίχθεντων ἐξ Ἠνωμένων Πολιτειῶν τὴν προτεραίαν τοῦ γεύματος ἀνεμένετο και ὁ κ. Μιχ. Σεμιτέκολος πρωτεργάτης της ἰδρύσεως τοῦ Νοσοκομείου, ὁστις ὄμως λόγῳ ἀνυπερβλήτων ἐμποδίων, δὲν κατέστη ἐν τέλει δυνατόν νὰ ἔλθῃ, ἀπουστείας μόνον χαιρετιστηρίου ἐπιστολάς, μίαν διὰ τὸ εἰς Βαρυμύτῃ δεῖπνον πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Κυθρηαϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κ. Φώτιον, ὅστις και ἀνέγνωσε ταύτην, ἣν θὰ ἴδωμεν κατωτέρω και μίαν πρὸς τὸν Πρόεδρον Τουρισμοῦ Κυθῆρων κ. Ἰωάν. Π. Κασιμάτην, ὅστις ἐπίσης ἀνέγνωσεν, ὡς θὰ ἴδωμεν, κατὰ την τέλειον τῶν ἐγκαίνιων.

Εἰς τὸ δεῖπνον παρεκάθησαν πλὴν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφίχθεντων και πλείστοι συμπατριῶται ἐξ Ἀθηνῶν και Πειραιῶς καθὼς και ὡς ἐκπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν ο.κ.κ. Γεώργιος Σταμπολῆς, πρόεδρος αὐτοῦ και ὁ κ. Σολωμονίδης, τέως ὕπουργὸς και ἀντιπρόεδρος του Σ.Ε.Λ.

Τὸ δεῖπνον παρετάθη μέχρι της 12 νυκτερινῆς, ἀμίλησαν οἱ κ.κ. Κρίτων Δηλαβάρης, Σολωμονίδης, Σταμπολῆς και Σταυρος Καστρισιος, ὅστις ἄρτι ἀφίχθει ἐξ Αὐστραλίας ἀντιπροσώπευε ἐπίσημως τὴν Κυθρηαϊκὴν Ἀδελφότητα Κουηολάνδης, ὡς και ὁ πανοσιολογιώτατος ἀρχιμανδριτης κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινός. Ἄπαντες οἱ ὀμιληταὶ ἐξή-

ραν τὴν σημασίαν της ἐνάρξεως τοῦ Νοσοκομείου, οἱ κ.κ. δὲ Σολωμονίδης και Σταμπολῆς, με συγκινητικὴν εὐγλωττίαν ὑπεγράμμισαν ὅτι δὲν παρακάθηται ἀπλῶς ὡς κεκλημένοι τῶν Κυθρηίων, ἀλλ' ὡς Κυθῆριοι διότι ἔτσι αἰσθάνονται κατόπιν τῶν κοινῶν δεσμῶν πού ἐδημιουργήθησαν με τὴν ἀγορὰν της νησιδος Μακροκυθῆρων. Εἰς τὰ αἰσθηματὰ των δὲ αὐτὰ ἐπέκρινον ἀμέριστον τὴν ἀναπόκρισιν πάντων τῶν Κυθρηίων.

Ἀτμόσφαιραν χαρῆς ἐδημιούργησεν και ή ὀμιλία τοῦ κ. Σταυρου Καστρισιου, ὁ ὀποῖος ἀφοῦ ἐπήνεσε τὴν Ἑλλάδα διὰ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς της τόπους και διὰ τὴν φύσιν της και ἀφοῦ ἀπήυθινε πρὸς τοὺς Κυθρηίους τοὺς χαιρετισμοὺς καιτὰ συγχαρητήρια της Κυθρηαϊκῆς Ἀδελφότητος Κουηολάνδης, ἣν ἐπισήμως ἐξεπροσώπει, και ἀφοῦ ἐπὶ πλέον ἀνέφερεν τὰς προόδους τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἑλλήνων και τὴν ὑπόληψιν, της ὀποίας χαίρουσιν, εὐχάριστῆσας διὰ τοῦτο τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐγένοντο αἴτιοι της τοιαύτης ὑπολήψεως, λόγῳ της βοήθειας, τὴν ὀποίαν παρέσχον εις τοὺς Αὐστραλοὺς κατὰ τὸν τελευταῖον Παγκόσμιον πόλεμον, εἶπεν ὁ κ. Καστρισιος και τὸ κατωτέρω γεμᾶτο χιοῦμορ ἀνέκδοτον, τὸ ὀποῖον ἐσκόρπισε παρ' ὀλην τὴν ἀπαισιόδοξον προφητικότητα διὰ τὴν μετὰ θάνατον ζωὴν τῶν Κυθρηίων πολὺ κέφι εις τοὺς συνδαιτημόνας.

Ὁ κ. Καστρισιος ἀνέφερεν, ὅτι ὁ Ἑλληναὶ πρόεδρος ἐν Κουηολάνδῃ κ. Χρηστος Φριλίγκος ὅστις εἶναι Κυθῆριος, συνηθίζει νὰ λέγῃ ὅτι «εἰς ὄλους τις γωνίεσ της γῆς ὑπάρχουν Κυθῆριοι, μόνον εις τὴν Κόλασιν δὲν ὑπάρχουν. Ἐγὼ ὄμως, λέγει ὁ κ. Καστρισιος, εἶμαι λίγο σκεπτικὸς διὰ τοῦτο, διότι εἶδα ἕνα ὄνειρον. Εἶδα ὅτι πέθανα και πῆγα στὸν παράδεισον. Ἦταν μιὰ μεγάλη θύρα πρὸς μιὰ μεγάλην αὐλή. Χτύπησα και βγήκε ἕνας γέρος.

— Τι θέλεις; μοῦ εἶπε.
— Θέλω νὰ μῶ μέσα.
— Σὲ παρακαλῶ τὸ δνομά σου καὶ ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;
— Τὸ ὄνομά μου εἶναι Σταυρος Καστρισιος και ἔρχομαι ἀπὸ τὰ Καστρισιάνικα.
Τότε μοῦ εἶπε: «Περίμενε νὰ κοιτάξω τὰ βιβλία σου». Ἄφοῦ περίμενα ἤλθε ἔξω και μοῦ εἶπε:
— Λυπάμαι ἀλλὰ οὔτε τὸ ὄνομα οὔτε τὸ χωριὸ σου εἶναι γραμμένον στὰ βιβλία. Πέσ μου, ποῦ εἶναι τὰ Καστρισιάνικα;
— Εἶναι στὰ Κῦθηρα, τοῦ ἀπῆνθησα Περίμενε πάλι νὰ κοιτάξῃ. Ὅταν βγήκε ἔξω μοῦ εἶπε: «Τὰ Κῦθηρα τὰ βροηκα». Καὶ πᾶνοντας τὸ χέρι μου μοῦ λέει: «Τὰ συγχαρητήρια μου, παιδί μου, εἶσαι ὁ πρῶτος πού ἔρχεσαι ἀπὸ κεῖ».

Τὴν ὀμιλίαν τοῦ κ. Καστρισιου, ὅπως ὄλας τὰς ἄλλας ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα.

Πλὴν τῶν ὀμιλιῶν ἀνεγνώσθη και ή ἐπιστολὴ τοῦ εὐεργέτου κ. Μιχ. Σεμιτέκολου, ἣν εἶχεν ἀποστείλει πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Κυθρηαϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κ. Φώτιον, ὅστις ἀνέγνωσε ταύτην, ἔχουσαν ὡς ἀκολούθως:

Μὲ μεγάλη συγκίνηση, διότι εὐρίσκομαι νοερώς και πάλιν εις τὴν πατρίδα και ἰδιαιτέρα χαρὰ, γιὰτι με τοὺς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας τῶν Ἀθηνῶν και τοῦ Πειραιῶς, ἔχω τὴν καλὴν τύχην νὰ ἀπευθίνωμαι σήμερον και ὁ ἄλλους συναδέλφους μου ἀγωνιστὰς της ζενιτειᾶς, ἀγωνιστὰς οἱ ὀποῖοι ἔδρασαν εις τὴν ὀραίαν και πλουσίαν και φιλόξενον Αὐστραλίαν και σὰς φέρνω τὸν χαιρετισμὸν της Ἀδελφότητος μας, τὸν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν τῶν Κυθρηίων της Ἀμερικῆς.

Ὁ ἐπαινετικὸς λόγος πού ἠκούσθησαν ἀπὸψε και οἱ ὀποῖοι ἐλέχθησαν ἀπὸ τόσο σεβαστὰ και ἀξιοτίμα πρόσωπα, ἣ παρουσία ἀνωτάτων ἐκπροσώπων της πολιτείας πού λαμπρύνει τὴν συγκέντρωσιν μας και ή συμμετοχὴ εις τὴν σημερινὴν δεξιῶσιν τόσο ἐκλεκτῶν συμπατριωτῶν, δημιουργεῖ εις ὄλους ἡμᾶς τοὺς Κυθρηίους τοῦ ἐξωτερικοῦ τὴν πεποίθησιν, ὅτι αἱ τιμαὶ τὰς ὀποίας μᾶς ἀποδίδετε ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ ὄρια της πατριωτικῆς φιλοφροσύνης και εἶναι μεγαλύτεραι ἀπὸ ἐκείνας διὰ τὰς ὀποίας εἶμεθα, τυχόν, ἀξιοί:

Ἦνν κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἀποδημίαν μας διετηρήσαμεν εις τὰς ψυχὰς μας θερμὴν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἐὰν κατὰ τὰ χρόνια αὐτὰ, κοντὰ στη δικὴ μας διοπάλη, ἐργασθήκαμε γιὰ τὸ καλὸ και τὴν πρόδόν της,

Ἐὰν εις τὴν ἀνάμνησιν της, τὰ δάκρυα μᾶς βούρκωναν τὰ μάτια και ὁ παλμὸς της καρδιάς μας ἦτο τὸ Νησί μας και ή Ἑλλάδα μας, γιὰ ὄλα αὐτὰ, δὲν νομιζῶμε δικαιοῦμεθα ἰδιαιτέρων τιμῶν.

Ἡ χαρὰ πού γεμίζει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐχῇ τὴν συναίσθησιν ὅτι κάνει κάτι καλὸ, κάτι σύμφωνα με τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, κάτι εὐεργετικὸν γιὰ κείνους πού πόνεσε και τόσο ἀγάπησε, αὐτὴ ή χαρὰ, αὐτὴ ή εὐχαρίστησις εἶναι ή ἀνεκτίμητος ἀμοιβὴ τῶν καλῶν πράξεων.

Και τέτοιου εἶδους πληρωμῆς ἔχομεν εἰσπράξει ὄλοι οἱ Κυθῆριοι ἐσωτερικοῦ και ἐξωτερικοῦ. Ὅλοι οἱ Κυθῆριοι οἱ παρόντες και ἀπόντες.

Διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὸ ἔργον πού με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ θὰ ἐγκαταστήσωμεν μεταῦριον εις τὸ Νησί, εἶναι ἔργον ὄλων τῶν Κυθρηίων.

Ὅλοι εἰργάσθησαν, ὄλοι ἐμόχθησαν, ὄλοι προσέφεραν τὸν ὄβολόν των διὰ νὰ φέρωμεν εις τὸ στάδιον, ὅπου εὐρίσκειται, και ὄλοι μαζί θὰ ἀγωνισθῶμε ἀκόμη γιὰ νὰ τὸ καταστήσωμεν τέλειον...

Ἐὰν ή ἀξιοτίμη Κεντρικὴ Ἑραρικὴ Ἐπιτροπὴ, ή ὀποία εἰς κόπους προσέφερεν τὴν μερίδα του λέοντος, διὰ τὰ ἔργα πού γίνονται εις τὸ νησί μας, ὀργάνωσεν τὴν σημερινὴν ἑορτὴν και τίς ἑορτῆς πού θὰ ἀκολουθήσουν στὸ

Οἱ ἐπίσημοι ὄμα τη ἀποβίβασει των εις Ἁγίαν Πελαγίαν. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Ὁ βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Σαββόπουλος, ή κυρία Κασιμάτη, ὁ κ. Γεην. Κουσιμάτης και ὁ πανοσιολογιώτατος κ. Γαβριήλ Καλοκαιρινός.

(Φωτο—Βλαντι)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

νησί προς τιμήν της αδαμάστου Κυθηραϊκής ψυχής, τότε είμεθα σύμφωνοι και επαινούμεν την πρωτοβουλίαν και μενέχομεν μ' ελπίμας την ψυχή και ευχαριστούμεν την Έπιτροπήν δι' όλα εσα έκαιμε.

Έτσι αισθάνομαι απόψε αγαπητοί φίλοι, και εύρισκόμην ψυχικά μαζί σας όχι διὰ να δεχθώμε, αλλά γιὰ να αποδώσωμεν και

εμείς τιμάς προς την αδαμάστον Κυθηραϊκήν ψυχήν, ή όποία υπόσχεσαι να καταστήση τό νησί μας υπόδειγμα πολιτισμένης και εϋημερούσης επαρχίας. Με αὐτάς τάς σκέψεις, τάς ἐλπίδας και τά αισθήματα, ἄς πιούμε ὑπέρ τῆς εὐτυχίας ἔλων τῶν παρισταμένων, ὑπέρ τῆς εὐημερίας ἔλων τῶν Κυθηρίων, ὑπέρ τοῦ μεγαλείου τῆς μικρᾶς ἀλλά και τῆς μεγάλης μας πατρίδος.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἡ Κεντρική Ἑραδική Ἐπιτροπή τοῦ Νοσοκομείου Κυθηρῶν συνεπῆς πρὸς τό ἐξαγγελθέν πρόγραμμα τῆς ὀργάνωσε καθόσον εἰς τά Κύθηρα τήν 29ην Μαΐου τ. ἔ. πρὸς τέλειαν τῶν ἐγκαίνιων λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου ἐν Ποταμῷ ἀνεγερθέντος διὰ τῆς λαμπρᾶς φιλοπατρίας τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, ὡς και τῶν μεγαλῶν εὐεργετῶν μας ἀειμνήστων Νικολάου Τριφύλλη, Ἐμμανουήλ Σκλάβου, Γεωργίου Γερακίτη και ἄλλων.

Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς μετέσχον ὁ πρόεδρος αὐτῆς Πανσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Γραβρίηλ Κολοκαρινός ὁ Ὑπουργός μας κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ σεβαστός κ. Παναγιώτης Τριφύλλης, Ἀρχικτηνίατρος, ὁ δραστήριος και προοδευτικός ἐπι-

εἰς ἐπίκαιρα σημεῖα με τήν ἐπιγραφήν «ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ» ἀνηρτηθῆ ἡ νοσοκομειακή σηματομαῖα (Ἐρυθροῦ Σταυροῦ) εἰς περίοπτον θέσιν τοῦ Ἰδρύματος ὑψώθησαν πλακάτ ὑπέρ τοῦ Νοσοκομείου και τῶν εὐεργετῶν μας, σπαλλετοφόροι δὲ νεάνιδες ἔρραιον με ἀνθη τοὺς ἀφιχθέντας.

Παρέστησαν ὄλαι αἱ Ὁργανώσεις Σχολεῖα και σχολαῖ αὐσώματος δὲ ὁ πληθυσμός τῆς νήσου εἰς πρωτοφανῆ μεγαλειώδη συναγερμόν.

Τήν ὄην πρωΐνήν τῆς Κυριακῆς (20 Μαΐου) κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἁγ. Πελαγίας τὸ ἀτμόπλοιον «Ἐλενα» εἰδικῶς ναυλωθέν παρά τῶν μελῶν τῆς Ἑραδικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς μεταφοράν τῶν ἐκλεκτῶν ἐπισκεπτῶν μας. Τοῦτους ὑπεδέχθη ἀνελθὼν ἐπὶ τοῦ πλοίου ὁ πρόεδρος τῆς κοινότη-

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν και ἀδελφῶν τῶν Κυθηρῶν κ. Γεώργιος Σταμπολῆς ὁμιλῶν εἰς τήν ἐν Βαρυμπόμπῃ δεξίωσιν

δηγήσουν τὸν τόπο μας πρὸς τήν μεγαλειώδη ἀξιοποίησίν του. Ἡ ἀπειρη εὐγνωμοσύνη μας θὰ συνοδεύῃ τό ὄνομά σας παντοῦ και πάντα.

Βαθεῖα συγκινημένοι γιὰ τήν εὐτυχή ἀφίξίν σας, και τήν μεγαλειώδη ἀποστολή τῆς με τήν καρδιά μας εὐχόμεθα τό καλῶς ὄρισατε.

Ζήτω ὁ Μεγάλος τῆς Νήσου Ἐδεργέται.

Ἐν συνεχείᾳ ζωηρῶς ἐπευφημούμενοι μετέβησαν εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Παναγίας Ἰλαριωτίσσης ἐνθα ἐτελέσθη μνημόσυνον τῶν ἀειμνήστων Νικολάου Τριφύλλη και Ἰωάννου Κοντολέοντος παρά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας παρευρεθέντων και πλείστων ἱερῶν τῆς νήσου.

Ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ ὡς κατωτέρω:

Πάνδημος εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπολιτῶν σου, Νικόλαε Τριφύλλη, ὡς τό μέγα εὐεργέτημα τοῦ Νοσοκομείου με τὸ ὅποσον ἐπρόκεισε τὸν γενέτηράν σου.

Ἡ ἐκδήλωσις τῶν χριστιανικῶν σου αισθημάτων ἀγάπης και ἀλληλεγγύης πρὸς τήν νήσον μας, εἰρήσκουσ τήν πανηγυρικὴν ἐφαρμογήν των σήμερον, και διὰ τοῦτο ἡ κάθε Κυθηραϊκή ψυχή, κλίνει εὐλαδῶς τὸ γόνυ πρὸ τοῦ κενοσταφίου σου, διὰ νὰ δεηθῆ εἰς τὸν Ἰψιστον ἔπος κατατάξῃ τήν ψυχὴν σου ἐν σκηναῖς δικαίων. Ὅλίγα ἔργα ὑπῆρξαν τοῦ αὐτῆς χρησιμότητος εἰς τήν νήσον μας, ἔσον τό νοσοκομειακὸν Ἰδρυμα, τό ὅποσον ὄραματίσθησεν ἄνευ γέρων πλησίον τῶν τάφων τῶν πατέρων σου.

Και τό ἐνίσχυσε, και τό ἐστήριξε εἰς τό διηγενές ἐπὶ τῶν πλουσίων σου κόπων, και τό εἶδες ἀνυψώμενον περιλαμπρῶν και υπερήφανον οἰκοδόμημα.

Ἀλλά δὲν ἐπέπρωτο νὰ παραστής ζῶν εἰς τά ἐγκαίνια του, και νὰ χαρῆς τήν χαρὰν τῶν συμπολιτῶν σου διὰ τό μέγα των ἀπόκτημα.

Ἡ Θεῖα Πρόνοια οὕτως ἠθέλησε.

Ἡ ψυχὴ σου ὁμως περιφέρεται ἀσφαλῶς γύρω του, μετέχου-

σα εἰς τήν σημερινὴν πανηγυρικὴν και ἀπολαμβάνουσα τοῦ λιθωνεῦ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν εὐεργετηθέντων.

Ἡ κοινότης Ποταμοῦ, ἡ ὁποία ἰδιαιτέρως εὐεργετήθη ἀπὸ τό ἔργον σου, θὰ τιμᾷ αἰώνιως τήν μνήμην σου, και περιλαμπρῶν θὰ στήσῃ τήν μορφήν σου, εἰς περίοπτον θέσιν, διὰ νὰ τήν γνωρίζουσ και παραδειγματίζονται και οἱ μεταγενέστεροι.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη Νικόλαε Τριφύλλη.

Μετὰ τήν τελετὴν καθήλθον εἰς τό Νοσοκομεῖον, τοῦ Μητροπολίτου και τῶν ἱερῶν φερόντων τὰ ἱερά ἄμφια των, ἐνθα ἐτελέσθη ἀγιασμός ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, ὅστις ἐξεφώνησεν θεόπνευστον λόγον:

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μελέτιος ἐξέφρασε τήν βαθεῖαν χαρὰν του, ὅτι ἡ ἀρχιερατεία του ἀρχεται ἀπὸ πρᾶξων ἀγάπης και ἔργων φιλοφροσύνης, ὡς εἶναι τό ἐγκαίναζόμενον νοσοκομεῖον. Τὸ εὐαγές τοῦτο Ἰδρυμα ὁ Μητροπολίτης Κυθηρῶν, ἔλεπον ὡς δῶρον τῆς ἀνεξιχνίαστου και ἀπειροῦ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἀνθρωπον και τῆς οἰκτιρμοσύνης ἐκείνης, ἐξ ἧς ἐπήγαγεν ἡ μεγάλη ἐντολή «ἀγάπατε ἀλλήλους», ποῦ συνεπλήρωσε τήν βαρυστόχαστον τοῦ Θεοῦ ἐπιταγήν πρὸς τοὺς ἐκπτώτους πρωτοαποστόλους «κατακυριεύσατε τήν γῆν», σοφᾷ παραλληλίζει μετὰ τό τεσσαρα ἱερά προσκυνήματα τῶν Κυθηρῶν, τήν Μυρτιδιώτισσαν, τήν Ἀγίαν Μονήν, τὸν Ἀγιον Θεόδωρον και τήν Ἀγίαν Ἐλέσσαν, πρὸς τά ὅποια προστρέχουσ «πάντες οἱ κοπιῶντες και πεφορτισμένοι» διὰ νὰ εὕρουσ ἀνάπαυσιν ψυχῆς.

Ἡ ἀγάπη τῶν Κυθηρίων, τῶν ἐν τῇ νήσῳ και ἐν τῇ διασπορᾷ εὐρισκόμενων, συνέχισε ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, προσέφερε τὸν εὐαγῆ τοῦτον οἶκον, διὰ νὰ λειτουργῇ παραλλήλως πρὸς τά τεσσαρα ἱερά προσκυνήματα αὐτὰ με κοινὸν πάντων σκοπὸν, ὅπως εὐεργετοῦν πάντας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην αὐτῶν. Διὰ ταῦτα τήν αὐτήν, ἦν και πρὸς τὸν Θεόν, ἐξέφρασε εὐγνωμοσύνην πρὸς πάντας τοὺς καθ' ὁσονδήποτε τρόπον συντρέξαντας τήν ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν τέως ὕπουργός κ. Σολωμονίδης, ὁμιλῶν με φιλοκυνθρία αισθημάτων κατὰ τήν εἰς Βαρυμπόμπῃν δεξίωσιν

Ἐν τέλει ὁ κ. Μελέτιος συνέφρασε και ἠδωχάριστῃσεν τήν Ἐφορείαν τοῦ Νοσοκομείου, δι' ἔσα ἔπραξε, τήν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας διὰ τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς Ὑπουργοῦ κ. Γρ. Κασσιμάτη, τοῦ νομάρχου Ἀττικῆς κ. Παπαρηγόπουλου, τοῦ προϊσταμένου τοῦ Ἱγειονομικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν κ. Κυπριασοπούλου και πάντας τοὺς Κυθηρίους και ξένους διὰ τήν συνδρομήν των εἰς τά ἐγκαίνια τοῦ Νοσοκομείου.

Κατόπιν ἐκφώνησεν ὁ Ὑπουργός κ. Γρηγ. Κασσιμάτης ἔμνευσμένον και θερμὸν πατριωτικὸν λόγον, προκαλέσαντα θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ, εἶπεν τά ἑξῆς:

Με συγκίνησιν θαυμάτην, ἀλλά και με ὑπερηφάνεια εὐρισκομαι σήμερον εἰς τήν εὐχάριστην θέσιν και ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἀλλά και ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνοφιλῶν ἔργων Κυθηρῶν, νὰ κηρύξω ἐν λειτουργίᾳ τό νοσοκομεῖον, τό ὅποσον ἐθεμελιώσαμεν ἀπὸ κοινῶν πρὸ τριῶν ἀρχιδῶς ἐτῶν. Εἶναι τό Νοσοκομεῖον, τό Παγκυθηραϊκὸν - Τριφύλλειον Νοσοκομεῖον ἕνα ἔργον και ἀποτελεσμα τοῦ πατριωτισμοῦ τῆς πίστεως και τῆς ἐπιμονῆς τῶν Κυθηρίων. Εἶναι ἡ συσταμένη τῶν προσπαθειῶν ἔλων τῶν ἀνθρώπων, ποῦ ἔφυγαν ἀπὸ τό νησί αὐτό φτωχοί, μικροί και ἄμοιροι και διετήρησαν στή ψυχὴ τους δι' ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ἕνα σημεῖο τῆς γῆς ποῦ τό ἀγαποῦν

ἰδιαιτέρως δὲ ἀνέφερε τοὺς μεγάλους αὐτοῦ εὐεργέτας ἀειμνήστους Νικόλαον Τριφύλλην και Ἰωάννην Κοντολέοντα καθὼς και τοὺς κ. κ. Μιχ. Σεμιτέκολον και Ν. Μιλιγάκη.

Τὸ Νοσοκομεῖον, συνέχισεν ὁ κ. Ὑπουργός, εἶναι μόνον ἕνα κρῖκος μιᾶς λαμπρᾶς ἀλύσει μιᾶς προσπάθειας ἀκατάβλητης και ἀτέλειωτης ποῦ ἀρχισε ἀπὸ μᾶς, ὅταν εἰμετε φύγωμε ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν γιὰ τὴν καλὴν ἰερέυσιν τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων δὲν ἔχει τελειωμό. Δὲν ἔχει κανεὶ δικαίωμα νὰ πῆ: τὸν δρόμον τετέλεκα, τήν πίστην τετήρηκα, ἀπομένε τῆς δικαιοσύνης στέφανος. Ὅχι, κανένας δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης. Ἐχει ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς γῆς αὐτῆς, ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ἀπέναντι τοῦ ἀγοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ ποῦ μάχεται ζύνοντας τήν ἀκαρπία αὐτῆς γῆς με τὰ νόγια του, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐργάζεται, νὰ δρᾷ, νὰ τελεῖ τὸν δρόμον και νὰ τηρῇ τήν πίστην, χωρὶς πολλὰ νὰ ζητῇ, οὔτε ν' ἀξιῶνῃ οὔτε νὰ θέτῃ δρους, οὔτε, νὰ κἀμην πράγματα ποῦ δὲν εἶναι σωστά, οὔτε νὰ ζητῇ στέφανον δικαιοσύνης. Πρῶτος ἄνευ δὲν τὸν ζητῶ. Ὅλοι μᾶς πρέπει ἡνωμένοι ὄλοι μας πρέπει ἀγαπημένοι στὸ νοσοκομεῖο αὐτό ποῦ ἀρχίζομε σήμερον νὰ μῆ τὸ κἀμην σὺν τῇ Πατριῷ Σχολῇ. Προσέξατε, Κυθηρίοι, ἐτόνισεν ὁ κ. Ὑπουργός, σεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς νέας γενεᾶς, προσέξατε!

Ὁ πρόεδρος τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κ. Φώτιος ἀναγιγνώσκων τήν ἐπιστιλὴν τοῦ κ. Μιχ. Σεμιτέκολου εἰς τό δεῖπνον τῆς Βαρυμπόμπῃς

χειρηματίας κ. Ν. Καστριῶς μετὰ τῆς κυρίας του και ὁ δ) τῆς ἑξ. «Κυθ. Δράσεως» κ. Ἰωάννης Κασσιμάτης.

Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθηρῶν κ. Μελέτιος, ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κ. Λεωνίδας Παπαρηγόπουλος, ὁ κ. Δημ. Μαρσέλος τ. ὕπουργός, οἱ βουλευταὶ κ. κ. Εὐάγγελος Σαββόπουλος, Γεώργιος Ἀδριανόπουλος και Ἐμμανουήλ Σκορδίλης, ὁ γενικός γραμματεὺς τοῦ ὕπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας και πολιτευτῆς Πειραιῶς και νήσων κ. Ρεδιάδης, ὁ δ) τῆς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Πειραιῶς κ. Ν. Κυπριασοπούλος, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικῶν Κέντρου Πειραιῶς κ. Ἰωάννης Κασσιμάτης και ὁ πλοιοκτῆτης κ. Θ. Λαγός. Ὡσαύτως ὁ κ. Γεώργιος Τζατζάνης τ. βουλευτῆς και οἱ φλογεροὶ πατριῶται κ. κ. Μηνᾶς Κασσιμάτης μετὰ τῆς κυρίας του. Μετέσχον ἐπίσης ἀρκετοὶ συμπατριῶται ἐξ Ἀθηνῶν και Πειραιῶς οἱ ὅποιοι ἐγκατέλειψαν τὰς ἐργασίας των διὰ νὰ παραστοῦν εἰς τήν ἱστορικὴν ἑορτὴν μας.

Τὴν ὑποδοχὴν ὀργάνωσεν ἡ κοινότης Ποταμοῦ με προθυμοτάτην και μέχρις αὐτοθυσίας συμμετοχὴν ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ, ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ ὁποίου ὑπερβαίνει πᾶσαν περιγραφήν.

Ὁλος ὁ Ποταμός και τό Νοσοκομεῖον ἐσημαιοστολήσθησαν, ἐποθετήσαν ἀψίδες

Πανσιολογιώτατε, Ἐξωχότατε Κύριε Ὑπουργέ, σεβαστέ κ. Τριφύλλη. Ἀξιότιμε Κύριε Νομάρχα, Ἀξιότιμα μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἑραδικῆς Ἐπιτροπῆς, Ἀξιότιμοι Κύριοι Βουλευταὶ και ἐκλεκτοὶ συμπατριῶτες.

Ὁλόκληρος ὁ Κυθηραϊκός λαός, γεμάτος ἐνθουσιασμό, χαιρετίζει τὸν ἔρχομόν σας.

Σκαπανεῖς μιᾶς νέας ἐποχῆς διὰ τά Κύθηρα, προσήλθατε νὰ ἐγκαίνιασῃτε τήν ἐναρξιν λειτουργίας ἔργου, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξατε θεμελιωτές.

Σὰν προστάτης ὄντας ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθον, γιὰ κάθε ἄλλο ἔργο και σταθμὸν στήν ἱστορία μας, τήν πρόσοδον και τὸν πολιτισμό μας.

Πρωτοπόρος μεγαλοεργήματος τοποθετήσῃ: αὐτὸ ἀνεξέλιπτη σφραγίδα ἐνὸς ἀπέραντου πατριωτισμοῦ.

Ἡ λειψφόρος ποῦ χαράσσετε μετὰ τό λαμπρό σας παράδειγμα θὰ πλημμυρῇσῃ ὁπαδούς, ποῦ θὰ δ-

Ὁ τέως βουλευτῆς κ. Κρίτων Δηλαβέρης, ὁμιλῶν εἰς τό δεῖπνον τῆς Βαρυμπόμπῃς

και θὰ τό ἀγαποῦν πάντοτε, ποῦ τό πιστεύουσ και θὰ τό πιστεύουσ πάντοτε και ποῦ εἶναι ἱκανὸν νὰ κἀμην θαύματα. Γιατί θαύμα εἶναι ἡ ἰδρυσις τοῦ Νοσοκομείου. Εἶναι τό θαῦμα ἐκεῖνο τό ἀπίστευτο, εἶναι τό «να προσμένῃς ἦλον τὰ μεσάνυχτα κι' ἀστροφεγγιὰ τό μεσημέρι». Ναί! ἦλιος τὰ μεσάνυχτα κι' ἀστροφεγγιὰ τό μεσημέρι εἶναι τό ἰδρυθῆ σ' ἕνα νησί, ἐπου ὁ πληθυσμός του φθίνει, τό νοσοκομεῖο αὐτό, ποῦ εἶναι ἕνα ἀπὸ τά μέτρα, τὰ πολὰ μέτρα, ποῦ χρειάζονται γιὰ νὰ στηρίξομε τὴν ζωὴν τοῦ νησιοῦ.

Ἀλλά και ἕνα ἀκόμη ἀπὸ τά βασικά μέτρα, ποῦ χρειάζονται, εἶναι ἡ ἀγάπη μεταξύ μας. «Ἡ ἀγάπη», ὅπως λέγει ἡ γραφή, «ὄφουσιούται, οὐ περπερεύεται οὐκ ἀσχημονεῖ». Συνεχίζον ὁ κ. Ὑπουργός με πλήρη πίστην διὰ τό Ἰδρυμα τόνον λέγει:

Ζητοῦμεν νὰ ἀγαπήσῃσιν τό Ἰδρυμα αὐτό, νὰ πιστέψουσ ὅτι τό μέλλον τῆς νήσου δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν διχόνοϊαν. Ὅτι τό μέλλον τῆς νήσου εὐρίσκεται εἰς τὴν ἑνωσιν εἰς τὴν ἐνότηταν, εἰς τὴν κοινὴν ἔλων ἐργασίαν, διὰ μίαν καλύτερην ἀδριον. Δὲν ἔδωσαν τὰ χεῖρά των οἱ Κυθηρίοι τοῦ ἐξωτερικοῦ. Δὲν ἐδώσαμεν τήν ψυχὴν μας ἐμεις—διότι χωρὶς τὰ χεῖρά των ἐκείνων ἀλλὰ και χωρὶς τὴν ψυχὴν τὴν δικήν μας δὲν θὰ ἐγένετο τό ἔργον αὐτό—δὲν ἔδωσαν λοιπὸν τὰ χεῖρά των ἐκεῖνοι και τὴν ψυχὴν μας ἐμεις διὰ νὰ ἀφῆσῃσιν νὰ γίνῃ τό ἔργον διελευσθηδὰ τῶν παθῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Κασσιμάτης ἀνεμνήσθη ἔλους ὅσοι ἐδωσαν τὸν ὀβολόν τους και τὴν ἐργασίαν των διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ἰδρύματος,

εὐδὸν ἔλων μας εἶναι θαυμάτην. Προσέξατε! Πρέπει τό Νοσοκομεῖον και ὄλα τά ἄλλα ἔργα τὰ ὅποια ἡ Ἐπιτροπή τῶν Κοινοφιλῶν ἔργων θὰ προγραμματίσῃ και θὰ ἐκτελέσῃ σιγά-σιγά, διὰ νὰ ὠθήσῃ πρὸς τὰ ἄνω τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ—εἶναι ἔργον ἔλων μας τό Νοσοκομεῖον—πρέπει ὄλοι νὰ τό ἀγαπήσῃσιν. Καί πρέπει ὄλοι νὰ δώσωμεν τό ὑπέρτατον μέρος τῆς ψυχῆς μας γιὰ νὰ πάη μπροστά.

Ἐξ χείρας τῶν Ἑλλήνων δ' ὄλων, διεβεβαίωσεν ὁ κ. Ὑπουργός, εἶναι τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Καί εἰς χείρας τῶν Κυθηρίων ὄλων ἡ νῶ με νῶν εἶναι τό μέλλον τοῦ Ταξιῶν. Καί ὅπως εὐαγγελίζομαι τὴν ἐνότηταν εἰς ὄσον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἔτσι εὐαγγελίζομαι και σεῖς ἀφήνα εὐχὴν και κατάραν τὴν ἐνότηταν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ γύρω ἀπὸ τά ἀγαθοεργὰ του Ἰδρύματός, γύρω ἀπὸ τό Νοσοκομεῖον, τό ὅποσον και πάλιν σας ἐπαναλαμβάνω.

Περαίνων τὸν λόγον του ὁ ἐξέφωνος Κυθηρίος Ὑπουργός ἐξέφρασε τὸν εὐτυχίαν του, ὅτι ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως και τῆς Ἑραδικῆς Ἐπιτροπῆς θέτε εἰς λειτουργίαν τό Νοσοκομεῖον.

Τὸν κ. Κασσιμάτην διεδέχθη ὁ σεβαστός κ. Παν Τριφύλλης, ἀδελφός τοῦ μεγαλοεὐεργέτου μας Νικολάου Τριφύλλη, ὅστις δονοῦμενος ἀπὸ ἱσχυρὰν συγκίνησιν μετέδωκε τὰπτήν εἰς τό κοινὸν διὰ λόγων μεστῶν ἀγάπης και στοργῆς διὰ τὴν πατρίδα μας.

Ἀρχόμενος ὁ κ. Τριφύλλης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

του λόγου του εξέφρασε την αισιοδοξίαν του δια τὸ μέλλον τοῦ Ἰδρύματος καὶ λοιπῶν κοινωφελῶν ἔργων, ἐβεβαίωσε δὲ ἐντόνως, ὅτι θὰ μὲν τῆς τῆς βουλῆσεως καὶ τῶν τελευταίων ἐπιθυμιῶν τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ του Νικολάου Τριφύλλη.

Εὐστόχως δὲ ὁ ὁμιλητὴς ὠνόμασε τὸ Νοσοκομεῖον «δεύτερη μάνα τῶν Κυθηρίων». Ἐπεξηγῶν δὲ διατὶ ὀνομάζει οὕτω τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἴδρυμα εἶπεν ὅτι τὸσον διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ κτήματος «Συντριβάνου», εἰς τὴν ὁποίαν ὁ δωρητὴς προέβλεψεν δι' ἐδικῆς διατάξεως τὴν δυνατότητα προσθέσεως εἰς αὐτὸ καὶ ἄλλης περιουσίας ὁ θεοδότης προερχομένης καὶ τὴν δίδασιν τῶν περισσευμάτων ἐκ τῆς οὕτω συγκεντρωμένης δι' ἄλλους κοινωφελῆς σκοποὺς «κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ Κῦθηρα», ὅσον καὶ διὰ τῶν κληροδοτημάτων τῶν Σκλάβου, Γερακίτη καὶ Γαλακᾶτου τὸ ἴδρυμα τοῦ Νοσοκομείου θὰ εἶναι ἡ πλουσία πηγὴ παντοίων κοινωφελῶν ἔργων εἰς Κῦθηρα. Καὶ προσθέτει ὁ κ. Τριφύλλης: «ὅπως Κυθηρίος δὲν θὰ σπεύσῃ νὰ σταλῇ τὸν ὄβλον του εἰς τὴν Μάνα αὐτὴν, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τὸσους σκοποὺς.»

Ἡραίνων δὲ ὁ ὁμιλητὴς τὸν λόγον του ἐπιλέγει μὲ προφητικὴν αισιοδοξίαν: Ἐπειδὴ γνωρίζω ποῖος εἶναι ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, ποῖα εἶναι τὰ ποσὰ αὐτά, τὰ ὁποία εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ποιοῦν τὸν τόπον των, πιστεύω, θὰ προσφέρουν μὲ ἐμπι-

τὸ ἔργον ποῦ παραδίδομεν σήμερον εἰς τὸν Κυθηρικὸν λαὸν ἐθεμελιώθη πρῶτα μέσα εἰς τὰς ψυχὰς μας.

Κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὀλίγων. Κατόπιν εἰς τὰς ψυχὰς περισσοτέρων.

Καὶ σήμερον εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων τῶν Κυθηρίων, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον τοῦ Νησιῦ.

Εἰς αὐτοὺς τοὺς τελευταίους, εἰς αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον τοῦ Νησιῦ, εἰς αὐτοὺς παραδίδομεν τὸ ἔργον μας. Εἰς αὐτοὺς τὸ ἐμπιστευόμεθα καὶ δι' αὐτοὺς ἀγωνιστήκαμε, ὥστε τὸ Νοσοκομεῖο νὰ ἰδρυθῇ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως καὶ τῆς ὁμονοίας.

Ἐχρησιάσθησαν ἀγῶνες σκληροὶ καὶ κόποι ἀπίστευτοι, διὰ νὰ φθάσωμεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν, ἀπὸ τὴν θεμελιώσιν τοῦ κυρίου, εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἰδρύματος.

Δὲν μετανοοῦμεν, ἐὰν εἰς τοὺς κόπους αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς θυσίας ποὺ ἐχρησιάσθη νὰ καταβληθῶν, ἐπιμήθηνμε μὲ τὴν μερίδα τοῦ Λέοντος.

Ὁ σάκκος κατὰ τὸ διάστημα αὐτό, ἀναγκασθήκαμε νὰ διασχίσωμεν ὠκεανούς ἢ τὰς ἀπεράντους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, διὰ νὰ ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν τῶν συμπατριωτῶν μας χάριν τοῦ ἔργου, πάντοτε ἐγυρίζαμε εἰς τὴν θάσιν μας, εἰς τὴν Νέαν Ἰόρκην, πλέον ἐξοικουραστοί.

Ἐσκουράζεται κανεὶς καὶ δικαίως

Ὁ ἐκπρόσωπος εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Κυθηρικῆς Ἀδελφότητος Κουνησιάνδης κ. Σταύρος Καστριώτης, ὁμιλῶν εἰς τὴν ἐν Βαρνυμώμην δεξίωσιν ὁ κ. Καστριώτης εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ προτιμοῦσε, ἂν ξαναγεννιόταν ἀνὰ γεννηθῇ στὸ ἴδιο νησί ἀπ' τὴν ἴδια μάνα» (Φωτο—Βλαντή)

Χρειαζέται ὁμόνοια σκέψων καὶ ἐνεργειῶν διὰ νὰ παρακαμφθῶν τὰ σχετικὰ ἐμπόδια καὶ ἡ λειτουργία τοῦ νοσοκομείου νὰ γίνῃ καλύτερα.

Λέγω μάλιστα, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπὶ ὅσοι τυχόν ἀντιδρῶν εἰς τὸ ζήτημα αὐτό, ἀσεβοῦντες πρὸς τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Κυθηρίου, γίνονται ἐχθροὶ ὄχι μόνον τοῦ νοσοκομείου, ἀλλὰ ἐχθροὶ αὐτοῦ τοῦ Κυθηρικῶν λαοῦ καὶ ὑποβιάζονται εἰς ἀνάξια αὐτοῦ τέκνα. Γίνονται ἀκόμη ἐχθροὶ τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας.

Ἀλλὰ τὴν ὁμόνοια, τὴν πίστιν καὶ τὴν συνεργασίαν μας, θὰ τὴν διατηρήσωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον καὶ θὰ τὴν κληροδοτήσωμεν καὶ εἰς τὰ τέκνα μας καὶ εἰς τὰ τέκνα τῶν τέκνων μας, ὡς τὸ μεγαλύτερον ἀγαθὸν καὶ τὸ πολυτιμότερον ἀποκτήμα τῆς σημερινῆς παγκυθηρικῆς προσπάθειας.

Μὲ αὐτὴ τὴν φουλαχτὴ καὶ τὸ νοσοκομεῖον θὰ συμπληρώσωμεν, καὶ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τοῦ κεντρικοῦ ὁδοῦ θὰ παρατείνωμεν καὶ ἄλλα ἔργα ποὺ θὰ προάγουν τὸν πολιτισμὸν τῆς πατρίδος μας θὰ ἐπιτύχωμεν...

Κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμὴν, ὅτε ἀνοίγεται αἱ θύρες τοῦ ἰδρύματος διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀγαθὸς ποίος ἀποστολή του, μὲ τὴν καρδίαν γεμάτην ἀγαλλίασιν, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν μεγαλοδύναμον θεόν, διὸ τὸν μὲν ἔσχε καὶ μᾶς ἤξισσε νὰ ἴδωμεν πραγματοποιημένον τὸ ὄνειρον τῶν παιδικῶν μας χρόνων. Ἐὰν εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομα Του. Καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν στιγμὴν, στρέφωμεν εὐλαδίκην τὴν σκέψιν πρὸς ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι, καίτοι τὸσο μὲν ἔχθησαν δὲν βρίσκονται τώρα κοντὰ μας, στὴ μεγάλην μας ἑορτὴν νὰ γιορτάζωμεν τὸ θαῦμα, πρὸς τὸν ἀείμνηστον μέγαν εὐεργέτην τοῦ νοσοκομείου Νικολάου Τριφύλλη, τοῦ ὁποῖο το ὄνομα θὰ παραμῆνῃ ἀθάνατον, καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην Κοντολέοντα, τοῦ ὁποῖο ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἔλπιν προσπάθειαν, τὸν ἀναβιάζει εἰς μέγαν εὐεργέτην τῆς πατρίδος μας. Ἐὰν εἶναι αὐτῶν αἰώνια ἡ μνήμη.

Τέλος ἐκφράζωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς ὅλους τοὺς δωρητὰς ἔδου τοῦ κόσμου: Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτερικοῦ: Αὐστραλίας καὶ Ἀμερικῆς καὶ Ἀφρικῆς, πρὸς ὅσας τὰς ἑθνικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ τὰς Ἀδελφότητας Ἐξω-

γαλμα τοῦ στρατηγοῦ Πάνου Κορωνάου ἐκ μέρους τῶν Κυθηρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν - Πειραιῶς. Ἐπικολούθησε πλοῦσιον γεῦμα ἐπὶ τῆς πλατείας ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων, μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ὁποῖο ὄμιλησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὁ ὑπουργὸς κ. Γρ. Κασσιμάτης, ὁ βουλευτὴς κ. κ. Σαββόπουλος, Ἀδριανόπουλος καὶ Σκορδὶλης, ὁ μέγας εὐεργέτης μας κ. Παν. Κορωνάος ἢ Πουλάκης, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς κ. Ἰωάν. Κασσιμάτης, ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Ἐμπ. Ναυτιλίας κ. Δημ. Ρεδιάδης, ὁ κ. Δημ. Μαρσέλλος τ. ὑπουργὸς, ὁ κ. Γεώργ. Τζαζάνης τ. βουλευτὴς, ὁ παλαιὸς πολιτευτὴς κ. Παν. Τσιτσιλίας καὶ οἱ δικηγόροι κ. Ἀνάρ. Στρατηγὸς καὶ Κωνστ. Λουράντος. Τὸς ὁμιλητὰς διεδέχθησαν σπαλλετοφόροι νεάνιδες εἰς τοὺς γραφικοὺς καὶ συναρπαστικοὺς κυθηρικούς χοροὺς (διπλὸ, συρτὸ, παλαϊκὸ κ. λ. π), συνοδουομένου ἀπὸ τὴν θουρλικὴν μαντινάδα ὑπὸ τὸ λαϊκὸν συγκρότημα Τσαγκαροβρεττοῦ. Ἡ ἀποκλειστικὴ τιμὴ πρὸς τὸν χορὸς μας ἀντανάκλα ἐπαξίως ἐπὶ τῶν ὀργανῶν βιολιστῶν καὶ χορευτῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ προβολῇ προεκάλεσεν ἀρίστην ἐντύπωσιν, εὐμενέστατα σχόλια καὶ εὐλικρινῆ ενθουσιασμὸν ὡς διε-

ἔργων μὲ ἀνάλογον ὕλικόν καὶ προσέφερε δωρεάν, ἀδιακρίτως καὶ ἀπεριορίστως ἀπὸ πρῶτας ἐξέχοντες ἀπὸ μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἑορτῆς, λουκουμάδες πρὸς πάντας. Ἐκαστος ἀντιλαμβάνεται τὸ ἠθικὸν ὕψος τῆς εὐγενοῦς πράξεώς του.

Ἐπανερχόμεθα ἄνω εἰς τὴν αὐτοθυσίαν τῶν κατοίκων τοῦ Ποταμοῦ, οἱ ὁποῖοι αὐθρομήτως καὶ φιλοτίμως κατέβαλλον πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως εὐχαριστήσουν τοὺς ἐξόνους μας. Καθ' ἑλπὴν τὴν διάρκειαν τῆς λαμπρᾶς ἑορτῆς ἡ ἐπικρατήσασα εὐπρέπεια καὶ τάξις ὑπῆρξεν ἀληθῶς ὑποδειγματικὴ καὶ θὰ παραμῆνῃ ἀλησμόνητος εἰς τὴν μνήμην τῶν παραυρεθέντων. Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονός, ὅτι ἐκφωνηθέντες λόγοι ἐμαγνητοφωνήθησαν καὶ διάφοροι χαρακтерιστικὰ σκηνὰ ἐκίνηματογραφήθησαν.

Δὲν δυναμέθα νὰ ἀντιπαρέλθομεν καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν συμβολὴν τῆς Κεντρικῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ἔλπιν ὑπόθεσιν τοῦ νοσοκομείου τὸ ἔργον τῆς ὁποίας διακρίνει σταθερότητα, σύνεσις, ἀντοχή, μετριοπάθεια καὶ μακροθυμία. Δὲν ἀντιπαρερχόμεθα τὴν συμβολὴν τοῦ ἐπόπτου κ. Λαζάρου Φατσέα, ὅστις ἐργάσθη πέραν τῶν ὑποχρεώσεών του καὶ ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐξηγηθῶμεν συντόμως.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ κ. Νικόλαος Τριφύλλης ἐκφωνῶν τὸν λόγον του κατὰ τὴν ἐτέλειον τῶν ἐγκαίνιων. (Φωτο—Βλαντή)

στοσὺν τὸν ὄβλον των, ἀλλὰ καὶ τότε δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ πάνε κατ' εὐχὴν καὶ θ' ἀνατελοῦν ἡμέραι λαμπραὶ διὰ τὰ Κῦθηρα».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος Τουρισμοῦ Κυθηρῶν κ. Ἰωάννης Κασσιμάτης ἀνέγνωσε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ εὐρισκομένου μεγάλου εὐεργέτου μας καὶ πρωτοεργάτου εἰς τὸ ἔργον κ. Μιχαὴλ Σεμιτέκολου, ὅστις ἀτυχῶς δὲν κατέστη δυνατόν νὰ παρασθῇ:

Χαρισμένα ἄς χτυπήσουν σήμερον οἱ καμπάνες τοῦ Νησιῦ.

Ἐὰν σημάζον χαρισμένα καὶ ξαναφέρουν στὴ μνήμην μας μὴν ἄλλη ἑορτὴ, ποὺ κἀναμε ἐδῶ καὶ τρία χρόνια, σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο μέρος.

Ὁ ἴδιος καὶ τότε σὺν τὸ σημερινὸ συναγεραμὸ.

Τότε ποὺ πανηγυρίζαμε τὴν θεμελιώσιν τοῦ Νοσοκομείου.

Μὰ τότε πανηγυρίζομεν τὴν θεμελίωσιν τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Νησιῦ.

Τότε καταθέσαμε τὸν πρῶτον λίθον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖο ὑψώθη αὐτὸ τὸ κολλιμάρμαρο κτίσμα, ποὺ εἶναι ἡ κορωνὴ τῶν κοινωφελῶν ἔργων, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Κυθηρικὴ φιλοπατρία ἐστόλγησε τὸ νησί μας.

Σήμερον μὲ τὸ εὐαγὲς τοῦτο ἴδρυμα, θεμελιώσομεν τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος τοῦ τόπου ποὺ λατρεύσαμε.

Μεγάλοι δὲ σημερινὸν γεγονός καὶ δικαιολογημένη ἡ χαρὰ ποὺ νιώθει στὴ ψυχὴ ὁ καθένας μας.

νοῦνται οἱ κόποι του, δταν εὐρίσκει, εἴτε εἰς τὰς Ἀθήνας, εἴτε στὸ Νησί, εἴτε στὰς ἀχανεῖς πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, πατριώτες μὲ πίστιν καὶ ζωὴν, σὺν αὐτῇ τὸν χαρακτηρίζει τοὺς ἑρανοδότας τοῦ ἔργου, μικροὺς καὶ μεγάλους, σὺν αὐτῇ τὸν χαρακτηρίζει τὰ ἀξιώσιμα μέλη τῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐὰν εἶναι εὐλογημένοι οἱ πατριώτες ποὺ ἐμὲν ἔχθησαν καὶ προσέφεραν διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν λαμπροφάνη σημερινῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐγκαίνιων.

Τὸ νοσοκομεῖον εἶναι ἔργον τῆς πίστεως καὶ τῆς ὁμονοίας.

Ἡ ἰδέα τοῦ Νοσοκομείου εἶναι παλαιά. Γενεαὶ γενεῶν τὸ ἀνεζήτησαν καὶ τὸ ἐπόθησαν, καὶ χιλιάδες συμπατριωτῶν μας εὗρον τὸ θάνατον, καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὸν κόσμον πρὶν τὴν ὥραν τους, μὲ τὸ παράνομον κατὰ τῆς τύχης των, εἰ δὲν ὑπῆρχε νοσοκομεῖον διὰ νὰ σωθῶν.

Νέον λοιπὸν εἶναι... ὄχι ἡ ἰδέα τοῦ νοσοκομείου, ἀλλὰ ἡ πίστις διὰ τὴν δυνατότητα τοῦ Κυθηρικῶν, λαοῦ ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα τέτοιο ἴδρυμα.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴν, ὅπου ἡ πίστις ἐθέρημανεν τὰ στήθη τῶν συμπατριωτῶν μας, ἡ ἔνωσις καὶ ἡ ὁμόνοια ἤλθον ἀπ' ἐαυτῶν.

Καὶ μὲ τὴν πίστιν καὶ μὲ τὴν ὁμόνοιαν ἴδου τὸ ἔργον.

Ἰδού τὸ πρῶτον ἔργον. Ἐὰν τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν συνεργασίαν μας κρατήσωμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον, τὸ νησί θὰ γίνῃ ἀγνώριστον.

Ἐπὶ τὸν μερικὴν παρερμηνεῖας εἰς τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίου Νικολάου Τριφύλλη καὶ δι' αὐτὸ ἡ περιουσία του δὲν παρεδόθη ἀκόμη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

τερικοῦ καὶ Ἐσωτερικοῦ, πρὸς ὅλους ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι προσέφερον εἰς κόπους καὶ χρεῖμα διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ διαλαλή εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας, τὴν δύνανται καὶ τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Κυθηρικῶν λαοῦ.

Ζήτησεν ὁ Κυθηρικὸς λαὸς Μιχαὴλ Ἀντωνίου Σεμιτέκολου Πρόεδρος Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀμερικῆς

Τελευταῖος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ:

Ὁ ὁμιλητὴς ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ Νοσοκομείου, ὡς ἔργον ἀρετῆς καὶ θερμῆς φιλοπατρίας τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων, τὸ ὁποῖον «ὡς πράξις ἔχει καθωρισμένην τιμὴν, ὡς ἰδέα τυγχάνει ἀτίμητος». Ἰδιαιτέρως ἐξῆρε ὁ κ. Τριφύλλης τὰς δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν Νικολάου Ι. Τριφύλλη, Γεωργίου Σκλάβου καὶ Μιχ. Γερακίτη καὶ ἐκ ἐυτέρου τὴν δραστηρίαν συμβολὴν τοῦ πρωτοεργάτου κ. Μιχ. Σεμιτέκολου καὶ ὅλων τῶν μικρῶν καὶ ἀφανῶν δωρητῶν.

Ἐπ' ὅσον-συνέχισεν ὁ ὁμιλητὴς-καὶ ἡ μικροτέρα ποσοτικὴ χειρονομία ἐξισοῦται ποιοτικῶς πρὸς τὴν μεγαλυτέραν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ὑποτιμηθῶμεν οὐδένα, ἀλλὰ τὸ Νοσοκομεῖον τυγχάνει «Πογκυθηρικῶν—Τριφύλλειον».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τριφύλλης ἐξῆρε τὴν σπουδαίαν συμβολὴν τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς κ. Παπαρηγοπούλου, τὰς προσπάθειας τῆς Ἑραρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπήνεσε τοὺς κατασκευαστὰς, ἐμπόπτην, ἐργολάβον καὶ μηχανικοὺς τοῦ ἰδρύματος.

Ἐν τέλει ἀπέθυσεν εὐχαριστίας πρὸς τοὺς τιμῆσαντας τὰ ἐγκαίνια τοῦ εὐχεστῆ ἰδρύματος Σεδασιμῶν Μητροπολίτην Κυθηρῶν κ. Μελέτιον, Ἰπουργὸν κ. Κασσιμάτην, κ. Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ λοιποὺς ἐπιστήμους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τουρισμοῦ Κυθηρῶν κ. Ἰωάννης Κασσιμάτης ἀναγιγνώσκων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μιχ. Σεμιτέκολου κατὰ τὴν ἐτέλειον τῶν ἐγκαίνιων

πιστώθη.

Μετὰ τὴν διασκέδασιν οἱ ἐπισκέπται μας περιήλθον τὰς διαφόρους ἐκθέσεις τυροκομίας καὶ ὀφανατοργίας τοῦ κ. Μποτῆ Κασσιμάτη, Οἰκοκυρικῆς τῆς Κρατικῆς Σχολῆς Καρβουνάδων καὶ ραπτικῆς καὶ πλεκτικῆς τῆς ἰδιαιτικῆς σχολῆς τῆς κ. Μένης Μουρτζοπούλου. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἔληξεν ἡ ἀληθῶς ἱστορικὴ ἑορτὴ ὑπὸ τὰς ἐξαιρετικῶς θερμὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ συγκεντρωθέντος λαοῦ.

Οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπισκέπται μας παρελήθησαν ὑπὸ συγγενῶν καὶ φίλων πρὸς συνέχισιν τῆς φιλοξενίας των.

Πάντες ἐξεδήλωσαν τὴν χαρὰν των διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς ὁποίας ἐτυχον ὡς ἀντανάκτων πρὸς τὴν Κῦθηρα. Ἐναφέροντες ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταυτόχρονον καὶ ἰδιότυπον παράδειγμα. Ὁ κ. Μηνᾶς Κασσιμάτης διτῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ὀνομαστοῦ ζαχαροπλαστείου «Κρίνος» μετέφερον ὀλόκληρον συνεργεῖον ἐκ τεσσάρων

Δὲν ἀποσιωπώμεν τὴν συμβολὴν τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Ἐμμ. Σοφίου ὅστις ἀνάκαθεν προσφέρει ἀφιλοκερδῶς σωρεῖαν φωτογραφίαν, αἱ ὁποῖα διαφημίζουν τὸ ἔργον καὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἑρανοδοσίαν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Εὐεργέτης ἐνὸς ἔργου δὲν εἶνε μόνον ὁ καταβάλλων χρηματὴ ἢ ἄλλη περιουσίαν ὑπὲρ αὐτοῦ. Εὐεργέτης τυγχάνει καὶ ὅστις προσφέρει καὶ τὰς σωματικὰς, πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς του δυνάμεις πρὸς τοῦτο.

Καὶ τὸ νοσοκομεῖον μας, τὸ καύχημα τῆς νήσου, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πλείστους τοιούτους ἐμφανεῖς καὶ ἀφανεῖς εὐεργέτας, ἐργασθέντας ὑπὲρ αὐτοῦ.

Αἰώνια θὰ εἶνε ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Κυθηρίων ὄλων τῶν μελλουσῶν γενεῶν πρὸς τὴν παροῦσαν τοιαύτην, δικαίως ὀνομασθεῖσαν γενεὴν εὐεργετῶν καὶ τὸ παράδειγμα θὰ ὀδηγῇ πάντοτε πρὸς τὴν εὐρεῖαν χριστιανικὴν λεωφόρον τῆς ἱερᾶς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ.

Ὁ κ. Γεώργιος Γαβρ. Χάρος, ἐκπροσωπῶν τοὺς Κυθηρίους τῆς Ταρσανίας, ὁμιλῶν κατὰ τὸ γέμμα τῶν ἐγκαίνιων εἰς Ποταμόν. (Φωτο—Βελλῆ)

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΟΣΕΩΣ ΕΙΣ ΧΟΡΑΝ

Τὴν ἐπομένην 21ην Μαΐου ἑορτάσθη πανηγυρικῶς εἰς Σεβ. Μητροπολὶτον ὅστις ἀνεπίτευξε καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἡμέρας.

Ὁσαύτως ὁ ὑπουργὸς μας κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης ὁμιλήσεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου:

τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἐσταυρωμένου, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ὅστις ἀνεπίτευξε καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἡμέρας.

Ὁσαύτως ὁ ὑπουργὸς μας κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης ὁμιλήσεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος εἰπὼν τὰ ἑξῆς περίπου:

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

Η ΣΑΤΙΡΑ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

ΓΕΡΩΝΥΜΟΣ ΣΤΑΗΣ

Μέλη του δραματικού θιάσου Ποταμού, κατά πρόσφατον εμφάνισιν εις τὸ ἔργον «Στέλλα Βιολάντη» τοῦ Γρηγ. Σεναπούλου (Φωτο Σοφίου)

Θιάσος τοῦ Γυμνασίου Χώρας εἰς θεατρικὴν παράστασιν τῆς 25ης Μαρτίου (Φωτο-Σοφίου)

ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΥΘΗΡΑΪΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

141 'Εβρόντα κι' ἀστραφ' ὁ οὐρανός... 142 'Από τίς δυνατές καρδιές... 143 'Εγώ με τ' ἄχι γεύομαι... 144 Θέλ' ἡ καρδιά μου νὰ σφαγῶ... 145 'Υπομονή κι' ὑπομονή... 146 Παρηγορεύ' τὴν καρδιά... 147 'Ἄς εἶχα φίλο γκαρδιακὸ... 148 Οἱ φίλοι ὄχρησι γενίχκανε... 149 'Ἐχω πολλὰ παράπονα... 150 Στέχω καὶ συλλογίζομαι... 151 Στέχω καὶ συλλογίζομαι... 152 Ψεύτικε κόσμε ἀδικητή... 153 Πολλὲς χαρὲς ἔχ' ἡ ζωὴ... 154 'Ὅσοι μιλοῦνε ψέμματα... 155 'Ὅς εἶν' ὁ κόσμος ἄδολος... 156 'Ἦθελα νάχα μιά χαρὰ... 157 'Ὡ λογισμέ μου, ἀλλάξε... 158 Πέτρα θὰ κάμω τὴν καρδιά... 159 'Ἄγ'ο τὰ σήμερα κι' ὀμπρός... 160 Εἶχα καρδιά ποὺ ἀντίθε... 161 Καὶ τὰ κλειδιά μου ζήτησε... 162 Καὶ σὺν τὴν σεργιάνισε... 163 Καὶ τ' ἄνθη ποὺ μοσοβολοῦν...

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Τὸ Γερόνυμο Στάη δὲν εἶχα... Κι' ἐνῶ ὁ Καρνὸ ψιθύριζε... Κι' ἀράζοντε τις τράπουλες... Δὲν εἶναι πλέον ζήτημα... Κι' ἐνῶ σὲ χαριτωμένους... Μπαίνει μέσα ὁ χωροφύλαξ... Νικηρὴ σιγὴ καὶ τρόμος... 'Ἄλλὰ ὁ πῖδ' ἐξησχημένος... 'Ἦρχισαν τότε σχολία... Καὶ οἱ Κύπριοι θὰ εὐγνωμονοῦσαν... 'Ἄλλοι στίχοι τοῦ Γερόνυμου... Τὴν πῖδ' ἐπιγραμματικὴ τους... Εἰναὶ πού φεύγει... (Γιὰ τὴν ἀξέχαστη θεία μου Κεράνη Φ.)... Καὶ τὸ ἐπεισόδιο ἐγίνε στὸ σπῖ... Καὶ τὸ ἐπεισόδιο ἐγίνε στὸ σπῖ...

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

'Αν ζούσες λόρδε Μπάιρον... 'Αν ζούσες λόρδε Μπάιρον... 'Αλλά, «φώτισε» τοὺς ἄσπρους... 'Αν ζούσες λόρδε Μπάιρον... Καὶ οἱ Κύπριοι θὰ εὐγνωμονοῦσαν... Διον. Β. Κουλεντιανός

ΠΑΠΑ - ΜΟΡΜΟΡΗΣ (ΕΠΙΤΑΦΙΟ)

'Ανοιξε σκέψη μου γοργὰ... 'Ανοιξε σκέψη μου γοργὰ... 'Αν δὲν τὸν δῆς... Διον. Β. Κουλεντιανός

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυθηρίας. 'Η συνεργασία σας... Σκληρὸν 'Εκδικητήν. Τὸ τελεῖ... Γ. Κ. 'Αθήνας. Δὲν συμφωνοῦ... Ε. Σ. Πειραιᾶ. 'Απαντῶμεν... Κ. Ν. Θεσσαλονίκην. Εὐχαρι... Μερμηγκάει. 'Η συνεργασία σας... Τ. Π. Σ. Συγκεντρώνετε... Ζ. Λιμάρην. Τὸ γνωμικόν σας...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Η ΚΥΘΕΡΕΙΑ

Τοῦ κ. ΠΑΝ. Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενον) Καθὼς βλέπουμε ὁ Πλάτωνας... Οἱ 'Ἕλληνες ἐγγώρισαν πρῶτα... Πάνδημον 'Αφροδίτην. Κάτω δέ... Τὴν ἀποψὴ μας αὐτὴν ἐνίσχ... 1) 'Ὅπως ἀναφέραμε προηγου...

Μαθητρίαι τῆς οἰκοκυριακῆς σχολῆς Καρβουνάδων εἰς θεατρικὴν παράστασιν τῆς 25ης Μαρτίου (Φωτο-Σοφίου)

ΤΟΥΡΙΣΤΑΙ

'Επισκεφθῆτε τὸ σπῆλαιον τῆς... Τυγγάνει ἕκ τῶν πρώτων... Περιβάλλον ἀγρίως μεγαλο... 'Επίσης δὲν εἴσθε μόνος... Γοτῆνας.

Ο Μ Ο Ρ Φ Ι Α Κ Α Ι Π Ν Ε Υ Μ Α

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η συνέχεια εκ των αρχείων του Πάνου Κορωνάου και Ν. Δελακοβιά ευγενώς προσφερόμενων υπό του κ. Έπαμ. Δελακοβιά

1798 Απριλίου 30 ήλθεν ένα καράβι έγγλεζικό και έπηγεν εις τον Αύλαιμονα και έπληρε μέσα από το πόρτο ένα Κεφαλονήτικο Καράβι ώσαν Φραντζέζικο διατι έχε μάχη και ύστερα άφησε τους άνθρώπους από το καράβι το Έκαυση. Την ίδιαν ήμεραν έφθασαν εις το Καφάλι μια Φρεγάδα Φραντζέζικη φέρνοντας 60 σολδάδους, δια φύλαξιν του τόπου όμοίως και ένα Ζακυνθινόν λεγόμενον Κλάδην Κομισάριον έχοντας έξουσίαν να βάλη τον τόπον εις τάξιν και να διορθώση και τα κρητήρια, τα όποια έμετάθεσαν εις άλλην την τάξιν, και αντί να τα όνομάζη ως πρότερον Μουνιτσιπάλια τα προβιζόρια «Τζεντράλε» και όλιγοστέουσ τους προσετούς των χωρίων, κάνοντας μόνον τέσσαρας διότι πρότερον ήσαν είκοσι και τα έπίλοιπα κρητήρια έμειναν εις το χέρι των αρχόνων. Άγαλά και η Φραντζέζικη κρίσις δεν ήθελε να όνομάζη με τελειότητα κανένα άρχοντα από τους πρώτους ευγενείς, αλλά άδελφούς. Την ίδια νύκτα ζημερώνοντας α' Μαΐου έστειλε τόν άνωθεν καράβι το άγγλικό τέσσαρες φιλόδους όπου ήσαν έβγαλμένοι έξω και εις την άνακτοσιν έκείνην έκοκτοθήσαν 12 Φραντζέζοι και όλίγοι Ίγκλέζοι. Εις τας 17 του ίδιου μηνός Μαΐου την δευτέραν του Άγίου Πνεύματος, έβγήκεν άνωθεν ο Κομισάριος εις Ποταμόν της Κυράς το χωριον συντροφισομένοις με τους άρχοντας και κριτάς και άλλοι από τόν χωριον πολλοί και έστησε απέξω εις τον Πύργον τόν δένδρον της Έλευθερίας μετά χορών και τυμπάνων, την δε α' Ιουλίου έφυγεν ο άνωθεν Κομισάριος να υπάγη δια την Ζακυνθον.

1798 Ιουλίου α' Έκαμε 5 σει-

σμούς δυνατούς όμοίως και εις τας 2 έκαμεν άλλους τρεις, όμοίως και κάθε δύο ήμέρας έγένοντο 2 σεισμοί την ήμεραν.

1798 Ιουλίου 18 ήμερα Παρασκευής εις τόν μέσον της ήμέρας έγινε σεισμός μέγας και φοβερός, όπου άλλην φοράν όμοίως δεν έγεινεν ώστε οπού έπέταξεν τον Σταυρό από τόν καμπανόριον του Άγίου Χαραλάμπου και τόν νερό τού Καμαρίου από την βρύσην έγινε θολόν ως να ήτο με πληόν άνακατωμένον και ήτο θαύμα να τόν θεωρή τις. Όμοίως εις τόν χωριον του άγίου Σώζοντος εις τόν καθαρακί έσχίσθη η γη όπου ήτο πέτρα. Αμόμα δε τόν καμπανόριον του άγίου Νικλάου του Ποτήρη άνοιξαν και οι τρεις κολώνες και τόν τευχόκαστρον άνοιξαν εις τρεις τόπους άκόμη εις τόν Μητάτα έχάλασε μερικός Πύργος του Προφαντζή Στή και άλλα σπήτια εις άλλο μέρος της νήσου. Εις τόν Αύλαιμονα εις την Μυριάτα λεγόμενον έπασε ένα μέρος βράχον εις την θάλασσαν. Και εις την χωραν εις τόν βοθρυον εις τόν ναόν του Σωτήρος από τόν σπεντόν της εκκλησίας έπασε τόν μεσοκόρι με ένα κανδήλι και τόν έπίλοιπον έμεινεν εις τόν τόπον του. Και τόν βήμα της Άγίας Άννης άνοιξαν από την μίαν μεράν εις την άλλην. Όμοίως και εις της Κυράς τόν χωριον 2 εκκλησίας άνοιξαν ός και η εκκλησία του Άγίου Χαραλάμπου. Ηκούσαμεν ότι και εις την Κρήτην εις τόν Ηράκλειον ήτο μία χώρα, η όποια έβούλησε με τόν ίδιον σεισμόν.

1798 Ιουλίου α' Έμάθαμεν ότι ο Μπωναπάρτης έπηγεν εις την Μάλταν με άρμάδα Γαλλικήν, εκύριευσε και υπέταξε την Μάλταν εις την έξουσίαν του.

1798 Ιουλίου 8 έκαμεν ένα σεισμόν και την νύκτα ζημερώνοντας η έννάτη έκαμε 4 και άλλον την ήμεραν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΛΟΣ

Άληθώς έμβριθής και πειστική η δημοσιευθείσα εις τόν φύλλον της 15ης Μαρτίου της άγαπητής συναδέλφου «Κυθηραϊκής Δράσεως» μελέτη του κ. Γιώργου Μουλού, με τίτλον «λαογραφία, κυθηραϊκή μουσική και μαντινάδες». Ο κ. Μουλος εισδύει μέχρι της τελευταίας λεπτομερείας τού θέματος τού αναλύων τούτο εις όλον τόν βάθος του, πράγμα τόν όποιον μαρτυρεί άνθρωπον ο οποίος έκοπίσασε πολύ, έπιτυχών άποτέλεσμα άντίθετον τών προσπαθειών του. Η προσφορά του θα έχει άναντιρρήτως ευεργετική επίδραση επί Κυθηρίων και μη, με συνέπεια την καλλιέργειαν τού ένδιαφέροντος δια τας λαϊκάς παραδόσεις μας.

λοκληρώσεως του λαμπρού του έργου.

Πιστεύομεν ότι είναι ο μόνος ένδεξιμένος όπως ήγηθη μίας κινήσεως πρακτικής προς άναβίωσιν της λαογραφίας μας. Η ίδρυσις λαογραφικών συλλόγων εις Κύθηρα, η όλοκληρωτική περιουλολογία τού λαογραφικού ύλικού μας, ο σχηματισμός λαϊκού μπαλέτου, η άληθώς γνησία ήχογράφισις όλοκληρου του λαογραφικού ύλικού μας (πράγμα μη έπιτευχθέν μέχρι σήμερα), και όργανώσις λαογραφικών έορτών, διαλέξαν και πάσα άλλη όρθη προσπάθεια προς άναβίωσιν της δημοτικής μουσικής και τών τραγουδιών μας συνιστούν μέτρα προς λίγην τών όποιων άποκειστικόν τόν κ. Γιώργον Μουλόν θεωρούμεν κατάλληλον.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΣΟΒΑΡΑ

Περί λαθροχειρίας ο λόγος.

Όμας άφελών δεσποινίδων άνευρε κατά από ένα σχίνον φιλανθρωπείον 25 αγά κάττας. Η πλέον... προληπτική έξ αυτών τας συνεβούλευσε να τα μουντζώσουν διότι ήσαν μάγια, όπερ και έπραξαν περιβεβίς, άπομακρυνθείσα δρομιαώς και μουρηουρίζουσα «ξορκισμένα νάνα». Όλίγον κατόπιν η... προληπτική επανελθούσα μόνη παρέλασε ταύδια να συνεχίσουν τούς ξορκισμούς των εις τόν... τηγάνιν.

Τό άποτέλεσμα ήτο, ο μέν χωρικός να φθάση έν ριπή όφθαλμού εις τόν οίκον του πρός άλλαγήν ένδυμάτων, η δε άπίδια να ύποστή άγριαν άφαιμαξίν, ήγουν «έξωπαρθη».

Ίδιοκτήτρια κήπου κατέλαβε τόν κλέπτην επ' αυτοφώρην. Έντραπείσα όμως έκβρησ κατέρουθρος, έως ότου ο άνθρωπος έτελείωσεν τόν... ευγενές του έργον και άνεχώρησεν. Δυστυχώς η νοικοκυρά δεν έφιλοτιμήθη να τού ζητήσει συγγνώμη.

Άθωρότομος «βούτας» άπογυμνάσας μανταρινιαν προσεπάθει να διαφύγη τα συνεισεως. «Μά τόν θεό σασε λέω δε τ'άκλειψα γώνά, φίλω και σταυρό». Και δια να μην άφίση άφιλητην και την θεάν Παραδρομήν, συνεπλήρωσεν άφρημένως: «Έξόν και μ' έιδη κανέναν».

Ευγενής λαθρόβιος κατηγορήθη ως... μετακομίσας πορτοκάκια εκ τού ξένου δένδρου εις τόν οσάκον αυτού. Κατ' έξαιρέσιν όμως την φοράν αυτήν ήτο άθώος και διαμαρτυρήθη έντόνως. «Μά την Μερτιδιώτισσα δεν είμαι ο κλέφτης; άν ήμουνα γώ θα σάς τάφερνα και δεν ήθελα ούτ' ένα εύχαριστώ». Είχεν ο άνθρωπος πλήρη επίγνωνσιν της όφειλομένης έγγνωμοσύνης πρός... ευεργέτας.

Έτερος έρήμαζε καστανιάν γεμίσας τόν οσάκον του. Καταληφθείς έξακίνης έθεώρησεν έαυτόν προσβληθέντα όποτε έξεκένωσεν επί τόπου τόν οσάκον διαρρηγνύον τα ίμάτιά του. «Νά, πάντα τα πίσω και νάμαι κερατάς άνε ξαναμπώ στο ρημάδι σας». Και

Ίδιοκτήτης σκυιάς άνεδρεν επ' αυτής... έπισκέπτριαν η όποία δια να σωθή προσέφερεν εαυτήν... όλοκαύτωμα. Οδώς όμως προτιμήσας τας οσάκα του από τά... ίδικά της άπηθύβη τόν λόγον εις την μαγκούδραν.

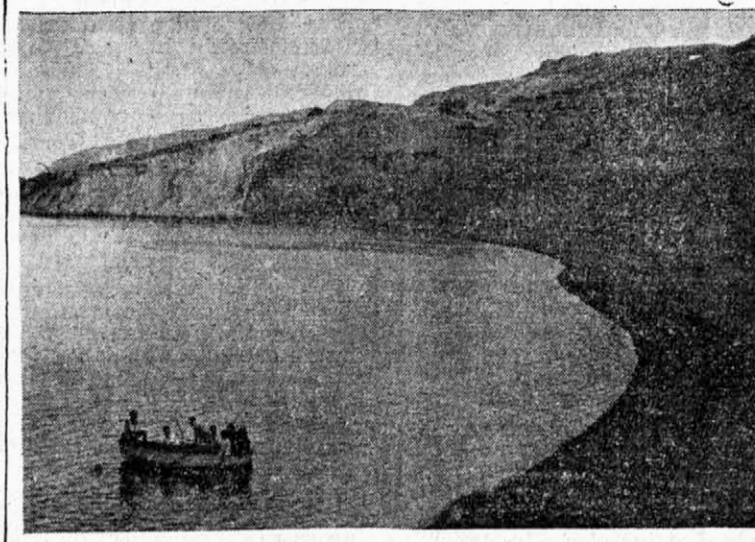
Συστηματικός «άρπάχτρας» άπέστρεψε μετά βδελυγμίας τόν πρόσωπον κατά την στιγμήν της κλοπής, δια να μη θεωρείται συνένοχος με τόν άμαρτωλόν χέρι του.

Έτερος έάν δεν εύρισκε τίποτε άλλο, εκλεβε από τόν δρόμον μίαν πέτραν δια τόν... γούρι

Καραδοκόν χωρικός δια να συλλάβη νυκτερινούς έπίδρομείς έναντίον της άπίδιάς του, εύρέθη ο άτυχής πρό τού κατωτέρω μακαβρίου θεάματος. Μερικά... φαντάσματα τυλιγμένα με λευκά σεντόνια έπροχώρησαν εις την άπιδιάν και ήρχισαν γύρω έξωτικόν χορόν άδόντας.

Απόταν άποθάναμε άπίδια δεν έπάγαμε. Τώρα πού ζωντανάψαμε άπίδια θένα κλέψωμε.

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κύθηρα: έπιβλητική φωτογραφία της Φυρηάμου (Φωτο-Σοφλου)

Ο ΚΑ'Υ'ΜΟΣ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΙΑΣ

ΣΤΟ ΝΗΣΙ ΜΟΥ

Δακρύζουσε τα μάτια μου, άξέχαστο νησί μου, να σε θεωρώ όλοζώντανο μέσα στη θύμησί μου. Και μία μεγάλη δύναμη κάποιου κρηφό μαγνήτη, πάντα κοντά σου με τραβά τόν πατρικό μου σπίτι. Στόν τόπο πού γεννήθηκα κι' είδα τόν πρώτο φώς μου, έκει πού πρωτογνώρισα την όμορφιά τού κόσμου. Στό δρόμο πού περπάτησα τα πρώτα βήματα μου, και στό σχολιό πού διάβασα τα πρώτα γραμματά μου. Εις τόν χωριό πού πέρασα τα παιδικά μου χρόνια, πού όσο μακριά κιάν βρισκομαι θα τά θυμούμ' αιώνα. Μ' άν τόγραψην η μοίρα μου στό μαύρο της δευτέρας, πεντάμορφο νησάκι μου να φύγω σ' άλλα μέρη.

Όμως μπορεί και μιά φορά να ξαναγαλήνη πάλι, πώς θα γυρίσω με χαρά στή στοργική σου άγκαλιά.

Αθανάσιος Νοταράς

Η Ρ Ι Μ Α

Ο ΓΕΡΟΣ

Άγροϊκα τόν κακόριχο έντα κατέγω πάλι, έγέγρασα κι' άσκημισα και γέρνει τόν κεφάλι. Στό λέω παλιγκάρι μου κι' ό νούς άς τόν ζυγισι, να τή χαρής τή νιότη σου κρηφό σ' άπαράτησι. Όντες σκυφτός θα περπατείς θενα σου λέ' η γοιά σου, κδ φύλαγες τά νειάτα σου για τά γεράματά σου; Έντα και μωμάτα να δά έτσα να κατανήσης, να μου γυρεύης με χυλό τή γούλα να γιομήσης. Και δόστω κρηφολείτουρα με μιάς να τά τεζάρης να κουβαλήσης γρηγορα να την άμπανονάρης. Με την ξελάθρα και τά ζά για προϊκα θα μπορέση να βοή κανένα χριστιανό να την παρηγορήση.

Τσαγκαροβεττός

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΑΙΤΗΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Εις την καθημερινήν πάλην δια την έξοικονόμησιν των προς τόν ζήν άναγκαίων ο άνθρωπος άντιμετωπίζει μυριάς δυσκολίας. Παλαιών ούτος έν μέσση πολλών άντιζοστήτων, προσπαθει να έπιτύχη την έξασφάλισιν των άπαιτουμένων δια την επιβίωσιν του στωιχείων. Εις την πάλην του ταύτην ο άνθρωπος, συναντά ως μεγαλύτερόν του έχθρόν και άντιπαλον τόν άνθρωπον. Διότι ο άνθρωπος φύσει διαβριε μεταξύ κοινωνίας ανθρώπων ως έν κοινωνικόν, όπως διδάσκει ο Άριστοτέλης. Οι άνθρωποι δημος δεν είναι όλοι τού ίδιου χαρακτήρους ούτε άποθάνονται και ένεργούν κατά τόν ίδιον τρόπον. Έκαστος έχει ιδιικήν του νοοτροπίαν δι' ένα έκαστον ζήτημα. Άλλος εκ φύσεως κακός και άδικος φροντίζει να έξασφάλιση την ζώην του με μέσα άθέμιτα και έκτός των κανόνων τού δι-

άπληθεν άγέρωχος περιφρονών τους... δράστας

Έντραφής νοικοκυρά εύροβασείσ τόν κήπον της κλέπτην τόν έξύβρισην ως φυσικόν, ούτος δε άπληντησε χωρίς να διακόψη τόν έργον του. «Πάψε γιατί θά ρθώ να σε... φιλήσω». Η γυναίκα έκπλαγείσια προς στιγμήν έουένεχισε κατόπιν εις έντονότερον ύφος, έως ότου ο θρασύς αυτός τύπος άπεμακρύνθη σιωπηλός και πλήρης άναίσθητου άδιαφορίας. Τό άτυχές ήηλο διττός δοκιμασθέν έμψόβρισε με άπογοήτευσιν. «Μπράβο! Έμου κλέφτης, έμου ψεύτης».

Κάτω-Λειβάδι (Μερική άποψις)

ΣΤΗΛΗ ΝΟΜΙΚΟΥ

ΠΕΡΙ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

Η μνηστεια ρυθμίζεται από τά έρθ. 1346-49 τού Άστικού μας Κώδικος. Είναι σύμβασις μεταξύ άνδρός και γυναίκος δια της όποίας ύπόσχονται άμοιβαίως, ότι θα συνάψουν εις τόν μέλλον γάμον.

Τόν θεσμόν της μνηστειας άνευρίσκουμεν και εις τά αρχαιοτάτα δίκαια, προηγείτο δε πάντοτε τού γάμου όπως και σήμερα ή μορφή όμως υπό την όποیان εμφανίζεται κατά τας διαφόρους περιόδους τού δικαίου παρουσιάζει πολλάς παραλλαγάς.

Κατά τόν Ρωμαϊκόν δίκαιον, τόν όποιον έμποτελή την βάση τού Άστικού μας δικαίου και τών κωδικών διαφόρων κρατών, η μνηστεια ήτο σχέσις άγώγιμος δηλ. ήθόνατο να έξαναγκάση ο εις τόν έτερον (δια της δικαστικής όδοσ) επί την τέλεισιν τού γάμου.

Κατά την κλασικήν περίοδον τού δικαίου δεν άπητήτο όπως έχουν συμπληρώσει ώρισμένην ήλικίαν οι μνηστούμενοι, ένψ κατά τόν δίκαιον τού Ιουστινιανού άπητήτο όπως έχουν συμπληρώσει τόν 7ον έτος. Άπαράιτητος ήτο άκόμη η συγκατάθεσις τού Ρατοfamilias (άρχηγού της οικογενείας) ο οποίος ήθόνατο έλευθερώσας με μνηστειήν τόν τέκνον τόν άπητήτο όμως να δώση την συγκατάθεσιν άν ήτο υλιός ένψ προκειμένου περι θυγατρός ήτο άρκέτον ότι αύτη δεν ήναντιώθη.

Επί Μ. Κωνσταντίνου υπό την έπίδρασιν τού χριστιανισμού κρέμει την εμφάνισιν της η νέα περί μνηστειας άντιλήψις, δια της όποίας επαναφέρονται έν ίσχύϊ οι κανόνες τού αρχαίου Ρωμαϊκού δικαίου, τόν όποιον θεωρεί τήν σχεσίαν ως νομικός δεσμευτικήν διότι χαρακτηρίζει την άπιστίαν της μνηστεις ως μοιχείαν.

Κατά την περίοδον αύτην τού δικαίου συνάπτεται η μνηστεια δια δόσεως άρραβώνος (καπάρο) Είναι δε ύπόλειμμα ένός τρόπου συστάσεως τού γάμου, ο οποίος

έκράτησεν μεταξύ τών αρχαίων λαών της Άνατολής και σύμφωνα με τόν όποιον έξηγοράζετο η νύμφη.

Επίσης ήθόνατο να συμφωνηθή και ποινική ρήτρα εις περίπτωσιν κατά την όποیان θα έλύετο η μνηστεια άναίτιως.

Από της Βυζαντινης περιόδου και κατ' άπομίμησιν προς τά συμβαίνοντα επί γάμου η μνηστεια καθίσταται πρέξις πανηγυρική διότι δι' έπίδρασεως της εκκλησίας εισάγεται η Ιερολογία της μνηστειας και έξομιούται προς τόν γάμον. Πότε άκριβώς εισήχη η Ιερολογημένη μνηστεια είναι άγνωστον δεν άποκλείεται να είναι σύγχρονος προς την Ιερολογία τού γάμου.

Τό δίκαιον τούτο έκράτησεν και κατά τούς μεταγενετέρους χρόνους, από τών μέσων όμως τού 18ου αιώνος ήρχισε να κρατη άντίθετον ρεύμα, δηλ. να μη Ιερολογηται η μνηστεια. Η εκκλησία της Ελλάδος άπηγόρευσε δι' έγκυκλιών την Ιερολογία εις τήν μνηστειαν, αι έγκυκλιοι αύται ένκεκρίθησαν υπό της Κυβερνήσεως και θεωρούνται επέχουσαι θέσιν νόμου.

Σήμερον η μνηστεια ούτε άγώγιμος σχέσις είναι (δηλ. δεν θόναται να έξαναγκάση ο εις τόν έτερον εις την τέλεισιν τού γάμου) ούτε και ποινική ρήτρα θόναται να συμφωνηθή. Δημιουργούνται σχέσεις μόνον οικονομικαι εις περίπτωσιν λύσεως της μνηστειας. Έπιστρέφονται τά δώρα. Επίσης άν λυθή η μνηστεια λόγω ύπατιότητος τού ένός εκ τών μνηστούθεντων ύποχρεούται να άποζημιώση τόν έτερον ή τούς γονείς δια τας δαπάνας εις τας όποίας ούτοι υπεβλήθησαν κατά την διάρκειαν της μνηστειας.

Εις τόν έπόμενον τεύχος θα περιγραφώ τόν γάμον τού όποιον προκαταρκτικήν πρξιν άποτελεί η μνηστεια.

Φωτεινή Πετροχειλου

καίου και της ήθικης. Άλλος, θουαντίον, έχων ως γνώμονα την ήθικήν και τόν δίκαιον, έννοει να κερδήσει τόν άρτον έαυτού και της οικογενείας του, εργαζόμενος τιμώς και εύσυνειδήτως.

Και όταν λέγομεν δίκαιον δεν έννοούμεν τούς νόμους και τούς κανόνες ούτινες υπάγονται εις τόν Ισωνικόν νόμον και δια τούς όποίους ύπάρχει κύρωσις εις την περίπτωσιν της παραβιάσεως των, αλλά κυρίως δια τούς νόμους και τούς κανόνες ούτινες άποτελούν τόν άγραπον Νόμον δια τόν όποιον οδδεμία κύρωσις ύπάρχει. Διότι η παραβίασις τών γραπτών νόμων υπό τού ανθρώπου θα έπισύρη την κύρωσιν των δικαστηρίων, και φυσικόν είναι, άν όχι πάντοτε, να έπιφέρη ένεκα τού λόγου τούτου την συγκράτησιν του εκ της διαπράξεως παραβιάσεως τίνος.

Άγωνιζόμενος ο άνθρωπος εις τόν στάδιον της ζωής, έρχεται εις σύγκρουσιν μετά τού συνανθρώπου του. Και εκ της συγκρούσεως ταύτης, νικητής δεν άναδεικνύεται πάντοτε ο δίκαιος, αλλά τας περισσότεράς φορές, ο άδικος. Και έδω έχει εφαρμογήν τόν λεχθέν υπό τού Θρασυμάχου εις την Πολιτείαν τού Πλάτωνος, ότι ο άδικος και ισχυρότερος είναι και περισσότερα κερδίζει. Τούτο βεβαίως δεν είναι άληθές, διότι θα ήτο παράδοξον και άνήθικον.

Ο Σωκράτης, άντικρούοντας τόν Θρασυμάχον άποδεικνύει ότι ο δίκαιος δεν είναι ισχυρός διότι ο δίκαιος δεν ένεχει ισχύν αλλά διότι αυτός δεν είναι φιλόδοξος. Και δεν είναι πλούσιος, διότι δεν φέρει πλούτον, αλλά διότι ούτος δεν είναι κλέπτης.

Ο σημερινός άνθρωπος δεν έξετάζει και δεν σταθμίζει καθόλου την συμπεριφορά του έναντι τού συνανθρώπου του σύμφωνα με τας έπιταγάς τού άγράφου Νόμου της δικαιοσύνης. Μόνον όταν ούτος άδικηθή, τότε διακηρύσσει ότι δεν ύπάρχει τίποτε, δεν ύπάρχει δικαιοσύνη. Άλλά, η δικαιοσύνη δεν είναι κάτι τόν όποιον πρέπει να εφαρμόζεται μόνον από τόν έναν άνθρωπον και από τόν άλλον όχι. Η δικαιοσύνη, δια να είναι άπόλυτος, δεν όπως άσκηται υπό πάντων, ολονόηποτε άξίω-

μα και άν έχουν ούτοι, ολονόηποτε επάγγελμα και άν ακολουθούσιν.

Εις την καθημερινήν συναναστροφήν, εις την εργασία, εις κάθε τόπον και χρόνον, πρέπει τόν δίκαιον να ίσχύη και να επικρατη. Διότι δεν είναι δυνατόν να ζήτούμεν δικαιοσύνην από τούς άλλους ανθρώπους, έψ' όσον και ήμετες δεν άπονέμομεν τοιαύτην. Δια τούτο δίκαιον δεν πρέπει να είμεθα μόνον όταν τά οικονομικά μας συμφέροντα δεν θίγονται, αλλά και όταν εύρισκόμεθα εις την ανάγκην να δώσωμεν. Τοιούτοτρόπως άποδεικνύομεν ότι την δικαιοσύνην την έννοούμεν ως καθήκον πρώτον και κατόπιν ως αίτήμα. Εις μίαν κοινωνίαν όπου τόν δίκαιον κατέχει την πρώτην θέσιν εις την συνείδησιν των ανθρώπων οι όποιοι άποτελούν την κοινωνίαν ταύτην, δεν είναι δυνατόν παρά να μεγαλουργήση αύτη και φέρη τόν άνθρωπον εις τά πνευματικά έκείνα ύψη όπου οδδεμία άνηγή δυστυχίας είναι δυνατόν να αναδύσση.

Όπου δικαιοσύνη, έκει και άγάπη και εύτυχία. Όπου επικρατεί άδικία, έκει ύπάρχει και δυστυχία. Και όπου δυστυχία, έκει καλλιργείται τόν μίσος, η κακία, τόν εγκλημα.

Η ψυχή τού ανθρώπου η δποία συγγεννάται μετά τού κακού, πρέπει είναι να κατορθώγη να εύρίσκη τόν δρόμον τού έξευγενισμού της και της έξελιώσεως της, εις δίκαιον τρόπον έπιλύσεως της μεταξύ τών ανθρώπων διαφορών. Τότε και μόνον θα δικαιολογήση αύτη την καλήν της φύσιν την ένυπάρχουσαν εις την συνείδησιν τού ανθρώπου.

Ο φωτεινός φάρος όστις δέον να μάς καθοδηγή εις τόν πέλαγος της ζωής, πρέπει να είναι η άπονομή τού δικαίου εις κάθε μας βήμα. Η άπονομή τού δικαίου πρέπει να είναι τόν καθολικόν σημερινόν αίτημα τού ανθρώπου, και αυτό πρέπει να είναι τόν σημερινόν του καθήκον, άν θέλωμεν μίαν κοινωνίαν πολιτισμένην, μίαν κοινωνίαν εύημερούσαν.

Παναγιώτης Φαρθούλης

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΑΤΣΕΑΣ (1817-1872)

(Συνέχεια εκ τής 1ης σελίδος)

ἐπιχαρίτου Σωκρατικής ειρωνίας. Σκώπτε οὐχὶ διὰ τὴν λυπήθη, ἀλλὰ διὰ τὴν διορθώθη. Διὸ καὶ ὑπὸ τὸ σκόμμα τοῦ διαγινώσκουσι τὸ φρόνημα ἀγαθὸ πολὺ καὶ τὴν ἀνάρετον πατριώτου (καὶ καταλήγει) Λυπούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ ἀπέψωμεν τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῷ αὐτοστέπτους ἀληθείας, διότι κἀλλοῦμεθα ὑπὸ ρητοῦ ὄρου τοῦ διαγωνισματος ὅπως εἶνε γραμμένον εἰς τὴν καθαρευούσαν γλώσσαν. Στέφωμεν λοιπὸν τὸν ποιητὴν διὰ τὸν ῥόδον καὶ ἀποπέμψωμεν αὐτὸν τοῦ Ἄγδονος, ἐκφράζοντες συνάμα καὶ τὴν διόθυμον τῆς Ἐπιτροπῆς εὐχὴν, τοῦ νὰ ἴδωμεν ὅσον οὐκ δημοσιευμένον τὸ ἄλλως καλὸν τοῦτο ἔργον. Τὰ δὲ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοῦδε κηρύττονται συνδρομηταὶ αὐτοῦ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἦσαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Ἰακωβίδης, Θ. Ἀφεντούλης καὶ ὁ Γ. Μιστριώτης (περίφημος ὑπέρμαχος τῆς καθαρευούσης γλώσσας). Εἰς τὰ ὡς ἄνω δύο δοκίμιά του, «Ὁ Χωριάτης Κεφαλληνίτης» καὶ «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τοῦ 1849», δίδει πραγματικὴν μάχην κατὰ τῆς ξηνομανίας, τῆς πολυτελείας, τοῦ λογιωτατισμοῦ, τοῦ σχολαστικισμοῦ, τῆς ψευδοαριστοκρατίας καὶ πρὸ παντὸς κατὰ τὸν κατακτητὴν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἄγγλων τοῦδε ὁποῖου μισεῖ θανάσιμα. Δι' ὃ καὶ ἐδιώθη ἐκ τῆς Κεφαλληνίας, ἔνθα ὑπερέτε, ὡς Καθηγητὴς Γυμνασίου Ληξουρίου, καταφυγὸν εἰς τὴν Ἐλευθέραν Ἐλλάδα, ὑπερηθὴς εἰς τὰ Γυναικεία Λαμίας, Τριπόλεως καὶ Ναυπλίου, ἀποβιώσας δὲ ἐν Ἄργεῖ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1872. Χρειάζεται αἰὶν ἀπαράθετον ὀλίγους στίχους ἐκ τῶν «Εὐχῶν τῆς Πρωτοχρονίας τοῦ ἔτους 1870»:

» Σὰν τὸ νερὸν ὁ χρόνος ἀγαπητοὶ περνᾷ.

» Σὰν ποταμὸς πού τρέχει καὶ πίσω δὲν γυρνᾷ.

» Τὸ φετινὸν γεννᾷ τὸ περασμένον ἔτος

» τοῦ χρόνου θὰ θερίσῃς ὅτι ἔσπειρες ἐφέτος.

» Σὰς εὐχομαι κορίτσια καλὰ νὰ πανδρευθῆτε

» φαγάδες καὶ μπεκρίδες νὰ ξεκοιλιασθῆτε.

» Κρασοὶ νὰ γίνῃ ὁ Πόντος καὶ τὰ καράβια κούπαις

» καὶ οἱ λαοὶ ψημμένοι νὰ βγαίνουν ἀπ' ταῖς τρούπαις.

» Φιληθῶναι, τὰ πλοῦτη σὰς εὐχομαι τοῦ Κροίσου.

» Φιλᾶρσκοι κυράδες, τὰ κάλλη τοῦ Ναρκίσσου.

» Ὁ Σπύρος Στάθης— ὁ αἰμνῆτος ἐπιλεκτός, τῶς Γυμνασάρχης Κυθήρων, διὰ τὸν ὅποιον θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰδικῶς—εἰς μελέτην τοῦ περὶ τοῦ Ἀντωνίου Φατσεᾶ δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κυθηραϊκή» τῆς 15-1-1936, γράφει δι' αὐτὸν, «τὸν μεγάλον—ὡς λέγει—Κυθῆριον, πού παραμένει δυστυχῶς τελείως ἀγνώστος στοὺς σημερινούς Κυθῆριους, «ὅτι ἔδρασε στὸ Πανελλήνιον πνευματικὸν πεδίων καὶ «ὅτι ἦτο πνεῦμα φωτεινὸν καὶ ἀνήσυχον, μὲ τὴν ἐξείσταν παρατηρητικότητα, τὴν δάσαστρην ἀντίληψιν, τὴν σοφὴν κρίσιν καὶ τὴν ποιητικὴν διαίθεσιν, ἀνέβηκε πρωτοπόρος τῆς ψηλῆς κορυφῆς γιὰ νὰ κράξῃ καὶ νὰ σατίσῃ πρὸς τοὺς κοιμισμένους κατὰ κάμτους τοῦ Ἐγερτήριου». Καὶ καταλήγει, δίδων τὴν σύστασιν πρὸς τοὺς Κυθῆριους ὅπως μελετήσουν τὰ «παρὰ τοῦ μεγάλου Κυθῆριου τοῦτου καταλειφθέντα πνευματικὰ ἔργα».—Τὴν σύστασιν ταύτην ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς νεωτέρους.

» Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δημοσιεύομεν τοὺς κάτωθι στίχους πού συνέθεσεν ὁ στενὸς φίλος τοῦ μέγας ποιητῆς Λασκαράτος:

» Ἄν βᾶζες ἐμὲ καὶ τὸ Φατσεᾶ κ' ἀντάμα τὸ Σταθάκη τὸ Φορῆσθ

» ἔκἀναμε καὶ οἱ τρεῖς ἕνα ἱερά, βάζοντας ὁ Φατσεᾶς ράσα καὶ ζέστη

» τοῦ νεφρώνε, ἐγὼ γένεια καὶ ἡλικία

» κ' ὁ Σταθάκης, ὡς λέγει, τὴ θρησκεία.

» (Καὶ τώρα μίαν ἐπανόρθωσιν λάθους μου εἰς τὸ προηγουμένον ὑπ' ἀριθ. 21 φύλλον: Ἐγραφα ὅτι ὁ Φατσεᾶς ἐδημοσίευσε Κριτικὴν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σολωμοῦ Ὁ Λάμπρος, ἐνῶ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ συγχρόνου του συμπατριώτου Ἐμ. Στάθης).

ΘΕΟΔ. Ι. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

Η ΚΟΠΤΙΚΗ-ΡΑΠΤΙΚΗ

ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑΣ ΜΑΛΑΝΟΥ

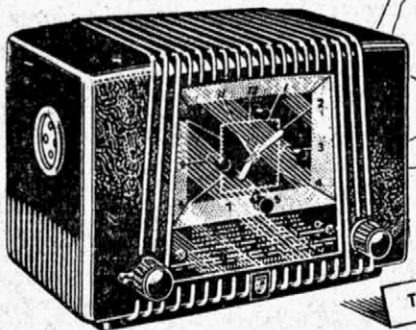
Μὲ τὸ θαυμάσιον σύστημα Pigier Guerrelavigne Δαίδου Fis ΠΑΡΙΣΙΩΝ καὶ τὴν ἀτομικὴν διδασκαλίαν σὲ κάθε μαθητὴν ἐπιτυγχάνει ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΑ ἀποτελέσματα. Θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ ἐξάσκησης πλήρης καὶ ἐκμάθητος τέχνης σύντομος καὶ θετικὴ. Γήμημα Ἐσωτερικῶν μαθητηρίων οἰκονομῶν. Τμήμα Ἐξωτερικῶν μαθητηρίων. Διὰ τὰς προχωρημένας μαθητηρίας ἐκμάθησις καὶ τελειοποίησις ἐντὸς 4 μηνῶν, διὰ τὰς ἀρχαίας ἐντὸς 8 μηνῶν.

Δίδακτρα Λογικά. Γράψατε πρὸς συνενόησιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀτελιέ Μαλ. Μαλάνου ὁδὸς ΧΕΥΔΕΝ 10. Τηλ. 813.749.

ΓΚΡΕΚΑ.

Ἐπικοινωνεῖτε
μὲ ὅλο
τὸν κόσμον,....

Ὅταν ἔχετε
ἓνα ραδιόφωνο
ΦΙΛΙΠΣ
ἔχετε
ὅλο τὸν Κόσμον
σπίτ' σας

Τύπος ΒΧ 332 Α

ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ Η ΚΥΘΕΡΕΙΑ

(Συνέχεια εκ τής 4ης σελίδος)

Εἶναι δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἀναφέρεται στὴν Ὀδύσειαν ἢ Κυθέρειαν Ἀφροδίτῃ ἐνῶ στὴν Ἰλιάδα δὲν ἀναφέρεται καθόλου.

2) Ὁ Ὀμηρος καὶ κυρίως ὁ Ἡσίοδος, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἡρόδοτος ἀκόμη ἐξίστην στὴν περίοδο πού ἔγινε συστηματικὴ προσπάθεια νὰ συγχωνευθοῦν οἱ δύο θεότητες. Ὁ Παισαύνης ὁμοίως κατὰ πολὺ μεταγενέστερον ἀπὸ τοὺς προηγουμένους ἐξῆσε σὲ μίαν περίοδο πού εἶχε ἀτονήσει γιὰ διαφόρους λόγους αὐτὴ ἡ προσπάθεια καὶ εἶσι μπόρεσε νὰ παραδεχθῆ ὅτι ἡ Κυθέρεια Ἀφροδίτη εἶναι ἡ ἀρχαιότερα (Λακωνικά 23,1)

3) Εἰς τὴν ἐκδόσιν τῶν Ἀπάντων τοῦ Ἡσιόδου ἀπὸ τὴν Ζωγράφειον Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην με ἐμνησθῆναι Καρόλου Στίτλ (Ἀθήναι 1889) καὶ εἰς τὸ σχόλιον γιὰ τοὺς στίχους 192,193 τῆς θεογονίας τοῦ Ἡσιόδου (σελ. 93 «...πρῶτον δὲ Κυθῆροιαι ζαθεοῖσι ἐπλητ', ἔθενεν ἔπειτα περιρρυτον ἴκετο Κύπρον») ἀναφέρονται τὰ παρκάτω:

» Ἀρμονικῶς ὁ Ἡσίοδος προθυμεῖται συμβιβᾶσαι τὰς ἀξιώσεις

τῶν Κυθηρίων καὶ τῶν Κυπρίων, ὅπερ ἀμφότεροι διωχυρίζοντο ἐπὶ τὴν αὐτὴν νῆσον πρῶτον ἀνέβη ἢ τοῦ Ἐρωτος μήτηρ. Ἡρόδοτος γοῦν, ὡς ἔπειτα Παισαύνης (3, 23, 1), τὸ ἐν Κυθῆροις ἱερὸν ἐνόμισεν ἀρχαιότερον (1, 105) Ἡσίοδος ὁμοίως τούτῳ οὐδὲν προτέρημα ἀπονέμει τὸ ἐτι εἶδε τὴν νῆσον ἢ θεὸς πρῶτην πασῶν χωρῶν».

Αὐτὸ τὸ κομμάτι ὁποκαλύπτει ὅτι ἐγένετο κάποια προσπάθεια συμβιβασμοῦ, χωρὶς ὅμως μεγάλην ἐπιτυχίαν.

4) Ἡ μὴ διάσωση μέχρι τῶν ἡμερῶν μας κανενὸς ὑπολλείματος ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Κυθέρειας Ἀφροδίτης κατὰ τὴν γνάμην μας ἐκτός τῶν ἄλλων λόγων, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι αὐτὸς ὁ ναὸς ἦτο πάρα πολὺ ἀρχαῖος καὶ εἶσι δὲν μπόρεσε, λόγω τῶν πολλῶν αἰώνων πού πέρασαν ἀπὸ πάνω του, νὰ μείνῃ ἔστω καὶ ἕνα ἐλάχιστο ἴχνος ἅπ' αὐτόν. Ἐνῶ τῆς Πανδῆμος Ἀφροδίτης (Κύπρις) ὑπάρχουν πολλὰ ὑπολλείματα ἀπ' τοὺς ναοὺς τῆς.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο).

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Λόγω τυπογραφικῶν λαθῶν εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ προηγουμένου φύλλου μας «Ἡ ἑλληνικὴ λαογραφία σὲ κίνδυνον» προβαίνομεν εἰς τὰς ἀκολουθούσας διορθώσεις.

» «σῶστοι τσιργιώτικου» ἀντὶ «σῶστα τσιργιώτικα».

» «οὔτε ὁ σκοπὸς τὸν οὔτε τὰ λόγια πού τὸν συνόδευαν».

» τὸ «τοῦ» προσετέθη ἐκ λάθους.

» Ὅσοι κλασσικοὶ ριλοὶ τὸ ἀμφισβητοῦν θυμίζου λογιώτατος. Ἀλλὰ γιατί νὰ σταματᾶμε στὴ μοναχική; Τί θὰ λέγατε γιὰ μιά διόρθωσιν στὰ μᾶμαρα τοῦ Παρθενῶνα; κ' αὐτὰ στὶς παραδόσεις ἀνήκουν».

» Εἰς τὸ ἀνωτέρω ἢ πρώτη περίοδος μετεφέρθη στὸ τέλος.

» Εἰς τοὺς στίχους τοὺς ὁποῖους περιλαμβάνει τὸ ἄρθρον, «ἄλλα τῆς» ἀντὶ «ἄλλα τῆς».

» Ἄς ψᾶξῃ στὸ τέλος νὰ βρῆ ὀλόταρα δικούς του τρόπους ἐκφράσεως κ' ὄχι νὰ χρησιμοποιεῖται ὡς καταστrophικὴ διέξοδος γιὰ τὸν ὀλοῦστερον ποταμὸ αἰσθητικῆς χαρᾶς, πού ξεχίνεται ὀρηκτικῶς ἀπ' τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι καὶ πλημμυρίζει ὀλόκληρῳ τὸν ἐσωτερικὸν μας κόσμον». Τὸ ἀνωτέρω τὰ τεττὴ ἐντὸς παρενθέσεως.

» «...καὶ νὰ καταγραφῶν ὅλες οἱ πεμπτούσιες διαφοροποιήσεις» ἀντὶ «νὰ καταγραφῶν».

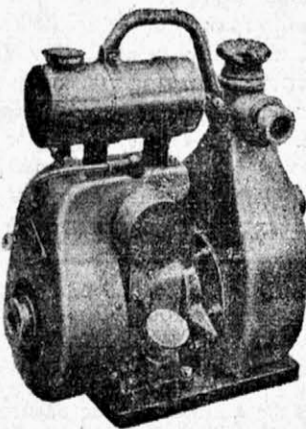
» «...ἵπ' ὅτι ὀμορφότερο» ἀντὶ τοῦ «ὀμορφότερο».

» «...καὶ σ' ὄλους τοὺς Ἕλληνας» ἀντὶ «μὴ καὶ σ' ὄλους τοὺς Ἕλληνας».

» «...τοῦ ποδαριοῦ» ἐντὸς εἰσαγωγικῶν.

» Εἰς διατριβὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19 φύλλου μας με τίτλον «Μανιανὰ» «πῆραμε ἀπ' τὴν Κρήτη τοὺς περισσότερους λαϊκοὺς σκοποὺς μας» ἀντὶ «Χοροῦς» μας.

ALCON 11/2 ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΝΤΛΗΤΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

» Ἡ καταλληλοτέρα ἀντλία διὰ ποτίσματα

Εὐκόλος χειρισμός

Δοκιμασμένη ἀντοχή

Ἐλαφρὰ (27 κιλά)

Ἀποδόσσεως 3400 γαλόνια

Ἀντιπρόσωπος:

Αἴφροι ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Λειβάδι—Ποταμὸς Κυθήρων

Ὅλα με δόσεις

Στὸ ἐμποροπρακτικὸν κατάστημα ΒΡΕΤΟΥ ΛΟΥΡΑΝΤΙΟΥ Κροστοῦμα, παλὰ ἀνδρικό καὶ παιδικὰ, καπαρτίνες, τρεῖντ-κόντ, ταγιέρ ἑτοιμα καὶ ἐπι παραγγελία Ἐπίσης πλούσια συλλογὴ γυναικείων εἰδῶν σὲ χαμηλὰς τιμὰς

Λειβάδι—Ποταμὸς

Μόλις ἐκκυκλοφόρησε Ἡ Ποιητικὴ Συλλογὴ «ΛΥΡΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΕΣ» τοῦ ΔΙΟΝΥΣΗ Β. ΚΟΥΑΕΝΤΙΑΝΟΥ Ἐκδόσεις «Κυθέρεια» Κεντρικὴ Διάθεσις:

Ἀθήναι: Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐστίας—Σταδίου 38

Πειραιεύς: Βιβλιοπωλεῖον Μαυρογιώργη—Τσαμαδοῦ 36

Τυπογραφεῖον: ΑΡ. ΜΑΥΡΙΔΗ Θεμιστοκλέους 11—Τηλ. 32.847

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ δικηγόρος κ. ΓΡΗΓ. Α. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, δέχεται τοὺς πελάτας του εἰς τὸ νένον δικηγορικὸν γραφεῖον του ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη 7α—Ἀθήναι Τηλ. 26-848

ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΥΘΗΡΑ,

ἔκκυκλοφόρησε τὸ «ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΥΘΗΡΑ» τοῦ ΠΑΝΟΥ ΦΥΛΛΗ Σατυρικά - Λυρικά - Ἱστορίες. Πλήν τῆς νέας ἐργασίας τοῦ Π.Φ. περιέχει κ' ἐπιλογὴ ἀπ' τὴν παλιὰ σὲ «ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ».

Τὸ «ἘΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΚΥΘΗΡΑ» ἐκδίδεται ἀποκλειστικὰ γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν «Μακρυκλήρων» τοῦ νηιοῦ τῶν Λογοτεχνῶν Ἀπὸ κανένα Τσιριγώτικο σπῆτι δὲν θὰ πρέπει νὰ λείψῃ Διαχειριστής: Πάν. Βιαρόπουλος, Ὁμορφῆ Ἐκκλησιᾶς Ν. Ἰωνία - Ἀθήναι. Ἀντιπρόσωποι Ἀθηνῶν: Ἐμμ. Μεγαλοοικονομὸς Εὐριπίδου 8 τηλ. 27-470. Κυθήρων: Σοφοκλῆς Καλοῦτης Χώρα, Π. Κασιμάτης, Λειβάδι, Γ. Μπέης, Καστρισιάνικα, Ν. Τριφύλλης, Ποταμὸς.

Κυθῆριοι

Περνάτε κ' ἀπ' τὸ Κυθηραϊκὸν Καφετεῖον

ΕΜΜ. ΣΟΦΙΟΥ

Νικητὰ 10—Πειραιεύς

ΤΑΣΗΣ Θ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ

Δικηγόρος

Σταδίου 41—Τηλ. 22-251

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΩΝ

Ὅταν τὸ λεγόμενον σῶμα τῶν εὐπατριῶν Κορητῶν διεπεραιώθη εἰς τὰ Κύθηρα διὰ νὰ μεταβῇ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης τοῦ 1866 ὑπὸ τὸν ἠρωϊκὸν Σκαλιδῆν ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, τὸ ἐν λόγω σῶμα τὸ παρέλαβε καὶ τὸ διηκούνην τὰ μέγιστα ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς, ὁ ἔξοχος πατριώτης Ριζοσπάστης Βουλευτὴς Ἀναστάσιος Μπαρμαριῶς καὶ μετὸν ὅποιον συγχώτατα ἀλληλογοροῦσε μαζί του ὁ ἠγέτης Ζακύνθιος Κ. Λομβάρδος. Τοὺς ἔδωσε πλοῖα—ῤιον ἀπὸ τὸ Καψάλι, τροφὰς, χρήματα, δέματα, ἕνα ἀναχωρησὶον διὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Κρήτης. Στὸ Καψάλι ὁ Σκαλιδῆς εἶχε βρῆ ἀξιότιμους καὶ ἔφαγε κάμποσους, ἀλλὰ στὰ γένεια του ἐκάθησαν μερικὰ ἀγκάθια ἀπὸ τοὺς ἀξιότιμους Ἀποχωρητῶν καὶ ἐναγκαλιζόμενος λοιπὸν ὁ Σκαλιδῆς τὸν Μπαρμαριῶν, τὸν ἀγάλλεσε στὸ πρόσωπο μετὰ ἐναπομεινάντα ἀγκάθια τῶν ἀξιῶν, μετὸν πόνον ὅμως πού ἠσθάνθη ὁ Μπαρμαριῶς στὸ πρόσωπο τοῦ λέγει: Καπετάνιε! ἔ! Καπετάνιε! εἰμεῖς οἱ Τσιργιώτες σὰν παλληκάρια πού εἴμαστε τοὺς ἀξιότιμους τοὺς τρώμε δὸλόκληρους καὶ εἶσι δὲν μένομε φαντάζομαι ἀντ' ἐμοῦ ἦτο σὶ θέση μου ἢ πατριωτισμῶν μᾶ Ἀφροδίτη τι θὰ σοῦ ἔψελνε...

Ὁ Ριζοσπάστης Βουλευτὴς Κοσμάς Πανάρετος ἐσυνήθη νὰ φορῆ πάντοτε καπέλο Μιραμπῶ. Ἡμέραν τινὰ, εὐρισκόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γυναικῶν μακαριτίσας Μαρζαῶς Δελακοβία πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τοποθετήσῃ τὸ καπέλον εἰς μίαν παρευρισκομένην πολυθρόναν. Πρὸς στιγμὴν κατὶ ἠθέλησεν νὰ δῆ ἀπὸ τὸ παράθυρον, καὶ ἐκεῖνη τῇ στιγμῇ ἡ γάτα τοῦ σπιτιοῦ ἔξαφνα ἀρπάξε τὸ καπέλο τοῦ Πανάρετου καὶ παίζουσα αὐτὸ τὸ κατέστρεψε μετὰ νύχια τῆς.

Ἐξαφνα ὁ Πανάρετος γυφίζοντας τὸ κεφάλι του βλέπει τὸ καπέλο του καὶ τὸ ξέσκιμα τὸ καπέλου του, ὅποτε κουνωνίως περιλυτός τὸ κεφάλι του λέγει! Δυστυχῆ Μιραμπῶ! ἔτσι σὲ κατέστρεφάν καὶ ἐσὲν οἱ συμπατριῶτες σου στὴ Γαλλία!!! (ὑπονοῶν τὸν τότε γάλλον πρωθυπουργὸν Μιραμπῶ).

ΕΠΑΜ. ΔΕΛΑΚΟΒΙΑΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀνεγέρσεως Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ν. Φαλήρου καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον ἐκφράζουν ἀπείρους εὐχαριστίας πρὸς τοὺς καταστηματαρχὰς καὶ ἐργοστασιαρχὰς, οἵτινες διὰ τὸν προσηκόντων δώρων συνέβαλον εἰς τὴν φιλανθρωπικὴν ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ ναοῦ ἀγοράν. Ὁσαύτως εὐχαριστεῖ καὶ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας ὡς καὶ πάντας τοὺς συμμετασχόντας εἰς αὐτήν, οἵτινες διὰ τῶν παρασχεθεισῶν ὑπηρεσιῶν τῶν συνέβαλον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡς ἄνω Φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Συλλόγου Ἀνεγέρσεως Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ὁ Πρόεδρος Νικ. Βενιέρης

Διὰ τὸ Ἐκκλησι. Συμβούλιον Ἀθανάσι. Παρασκευάπουλος Ἱερεὺς

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορία Ὁ Πρόεδρος Δημ. ἀπαδόπουλος Ὁ Ταμίς Μην. Βιαρόπουλος Ὁ Γραμματεὺς

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγέρσεως κωνστανταίου ἱεροῦ ναοῦ Παναγίας Ἐλεούσης Φρασιῶν, ἐπὶ τῇ ἀποπερατῶσιν τῆς ἀνεγέρσεως τούτου σὺν τῇ ὑποβολῇ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς ἐκφράζει τὰς εὐχαστίας τόσοον τὰς ἰδ.κὰς τῆς δούλ' καὶ τῶν κατοίκων ὀλοκληροῦ τῆς Κοινότητος Φρασιῶν πρὸς ἀπαντα τὰ ζηνητημένα τέκνα τῶν χωριῶν μας τὰ τε ἐν Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ εὐρισκόμενα τὰ ὁποῖα διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν συνετελέσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ λαϊκοῦ καὶ ἀπαραιτήτου τούτου ἔργου ὅπερ κομεῖ ἡδὴ τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ χωριοῦ μας. Ἰδιαιτέρως ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τοὺς πρωτοπόρους τῆς ἰδέας Καν Μαρῖαν Π. Παυλάκη εἰς Ἀμερικῇ καὶ Γεώργιον Καλλιπικὸν εἰς Αὐστραλίαν οἵτινες καὶ τὴν ἰδέαν συνέλαβον καὶ ἐνήργησαν διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἀναγκασιούτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου ποσοῦ.

Ὁμοίως ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸν ἄριστον τεχνίτην Κον Νάσον Τσολλακῆν τὸν ἀναλαβόντα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὅστις εὐκρινῶς καὶ ἐντίμως ἐργασθεῖς, ἐδιαφορᾶν διὰ τὰ κέρδη, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀπέβλεψεν, εἰ μὴ, νὰ μᾶς παραδώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἀριώτερον τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἱατρὸς Μαρῆνης Ἀντωνίου Μασσέλος

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κε Διευθυντά,

Ἐπὶ τῆς δημοσιευθεῖσης ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 31)3)56 τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἐπιστολῆς τοῦ Δ. Σαμίου ἀναφερομένης εἰς δὴ δὲν ἐπὶ ἀνάρθρωσιν τῆς ἐκ παραδρομῆς μὴ δημοσιεύσεως τοῦ ὀνόματός του ὡς συνιδιοκτήτου τοῦ Κέντρου μου Florida. Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γαρῶσω ὅτι ὀρθῶς τὸ ἀρχικὸν δημοσίευσμα σας ἀνέφερε ἐμὲ μόνον ὡς ἰδιοκτήτην τοῦ Κέντρου Florida διότι ὁ περὶ οὗ Θ. Σάμιος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὴν ἰδιοκτησίαν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐν λόγω Κέντρου ὅπερ τυγχάνει ἀποκλειστικῶς ἰδικῶ μου καὶ εἰς τὸ ὅποιον τὸν εἶχον πρόσλαβει ὡς συνεργάτην μου οὐχὶ ὅμως καὶ ὡς συνεταῖρον ὡς αὐτοτιτοφορεῖται.

Διὰ τὸν ἐν λόγω δημοσίευσμα καὶ ἄλλων εὐλόγων ἐνεργειῶν του προσπαθεῖ νὰ δημιουργῆσῃ ἐκεῖνον, ὅπου δὲν ὀφείλει καὶ περὶ ὧν ἔκρινε ἡ δικαιοσύνη.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Νικόλαος Μελεττάς

Κυθῆριοι,

Ταξιδεύετε μετὸ ἐπὶ μακρὸν ἐξυπηρετοῦν τοὺς Κυθηρίους

α)π ΕΛΕΝΑ

ἐκάστην Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκ Πειραιῶς διὰ Κύθηρα

Ἡ ἐταιρεία Λαγὰ ἀνακοινεῖ ὅτι τὸ ἀπὸ ΕΛΕΝΑ διὰ ἀντικαταστάθῃ προσεχῶς διὰ νέου μεγαλυτέρου καὶ τελειότερου σκάφους καὶ θὰ ἐκτελεῖ καὶ πάλιν τὰ δρομολόγια διὰ Κύθηρα.

ΜΙΛΙΤΣΑ Ο. ΖΑΝΤΙΩΤΟΥ

Διπλωματοῦχος Μοδίστα Ποταμὸς

Γενναεῖα παλὰ, ταγιέρ καὶ φορέματα ἐξαιρετικὴ τέχνη, λεπτότατο γοστό. Μαθήματα κοπικῆς καὶ ραπτικῆς. Τιμαὶ προσιταί.

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Κεῖμενον στὴ μαυερτικῶν ἀκρογιαλιᾶ τῶν Κυθηρῶν θὰ ἀνακαινισθῆ πλήρως ὑπὸ τοῦ ΙΩΑΝΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ καὶ θὰ λειτουργῆσῃ καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

Δ Ω Ρ Ε Α Ι

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Κυθήρων : ΝΙΚ. ΤΡΙΦΥΛΛΗΣ

Αθηνών - Πειραιώς : Θ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

Ναυάρχου Μήητη 20 Τηλ. 40-274

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Δ. Κουλεντιανός Δ. Κουλεντιανός Δ. Κουλεντιανός Δ. Κουλεντιανός Δ. Κουλεντιανός

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Η κ. Πολιτίμη Μπέλου εβάπτισεν ειν Μπρίσμαν τόν τεκνον του κ. Στ. Χλαμπέα, ονομάσασα αυτόν 'Αλεξάνδρα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Παναγιώτης 'Αρώνης-Θεοδωρόπουλος - 'Αντωνία Μανωλάρα ήρραβωνίσθησαν ειν Σιδνεύ.

ΓΑΜΟΙ

Χρ. Ν. Πουρνάρας και Παναγιώτα Βαγγή έτέλεσαν τούς γάμους των ειν Γούλογκοκ Αυστραλίας.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τά Διοικητικά Συμβούλια της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος Πειραιώς - 'Αθηνών και του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών

Ο αδελφός Γαβριήλ Χάρου προσέφεραν ειν μνήμη της μητρός των 'Ελένης Λίρας 500 ύπερ των έργων αναδημιουργίας.

Ομοίως ειν μνήμη της μητρός της 'Ελένης Γαβριήλ Χάρου προσέφεραν ύπερ των έργων αναδημιουργίας ή κ. Μάντη 'Αντωνίου Κασιμάτη δεχ. 5000.

Η εν Νέα 'Υόρκη έγκατεστημένη κ. 'Αθηνά Κασιμάτη απέστειλεν πρὸς την Κεντρικήν 'Επιτροπήν 'Εκατόν (100) δολάρια διά τήν αγοράσθη μάλλινους ρουσιόμους διά τόν Νοσοκομείον.

Ο κ. Βασιλείος Δ. Μαλάνας απέστειλεν ειν 'Αθηνών πρὸς τόν κ. Κορωναϊόν ή Πουλιάκη δεχ. 200, ύπερ λιμενοτραχιόνος 'Αγ. Πελαγίας.

Η κ. Σταυρούλα Εύαγγ. Κυπρίου παρεχώρησε δωρεάν χώρον ειν οικοπέδου της παρά την θέσιν Μάρμαρο της Κοινότητος Καραβα, πρὸς ανέγερσιν μνημείου πεσόντων.

Συγχρητομεν θερμώς την κ. Κυπρίου, βεβαιώντες ότι θέλει εκπληρωθή τὸ καλύτερον ή πατριωτική της έπιθυμία.

Ο Πρόεδρος της κοινότητος Καραβα Παναγιώτης Ν. Διακόπουλος 'Αντιπρόεδρος Κοσμάς Τζωρτζόπουλος Σύμβουλοι Κων. Κύπριος, 'Ελευθέριος Τζωρτζόπουλος και Γεώργιος Γεωργιάς.

Ο κ. Ν.κ. Ε. Δαπόντες κατέβαλε την τακτική μηνιαία εν 100 δεχ. προσφοράν τὸν πρὸς τόν Νοσοκομείον ή 'Μυρτιδιώτισσα, διά τούς μήνας 'Ιανουάριος, Φεβρουάριος και Μάρτιον.

Νέοι Δωρηταί δόδὸ πρὸς 'Ορφανήν Σταματία Γεωργίου λίρ. Αυστραλίας 5, Γεωργίος Ι. Καρούδης 5, Λευκοθέα Μότη 1, 'Ελένη Γ. Βλαχογιάνη 13 ειν έρανόν, 'Ανώνυμος 5, Γρηγορία Κοντολέοντος 5 λίρ. 'Αγγλίας 11 ειν έρανόν, ήτοι : Σταματίνα Ι. Μαλάνου 4, Εύδοκία Ε. Λεοντοπούλου 4 και Γρηγορία Κοντολέοντος 3.

Η κ. Ν.κ. Ε. Δαπόντες κατέβαλε την τακτική μηνιαία εν 100 δεχ. προσφοράν τὸν πρὸς τόν Νοσοκομείον ή 'Μυρτιδιώτισσα, διά τούς μήνας 'Ιανουάριος, Φεβρουάριος και Μάρτιον.

Και πιά γυναικόβια κακοσυνήθειά της θα τολμούσε να τον βάλει στη φυλάκη τις δραχμούδες της, για να μην μνηστέψει, να καιναι κειτοργία, να γειτση, να ψάλλη άγιασμό, εχή, παράκλησι : ... 'Ολος ο κόσμος τόξερε πώς καμιά δεν θα τόκανε τοτο, άφού για τις χρηματοδοθειές, είχε καρφωμένο στο γέλοισμα της άκρατος Πύλης εκεί που είναι το εικονοστάσι, ένα ξύλινο κουτι κλειδωμένο με σχισμή κουμπάρά επάνω.

Ο παπα-Μόρμωρης ήταν μονάχη λειτουργός, σκέτος λειτουργός τὸ Θεού, περιήσανε μέσα στη βουβή ταπεινοφροσύνη του, μεγαλόπρεπος στην άπαισιωμένη σεμνότητά του, πατέρας και άδελφός στοργικός τὸ άρρωστο ψυχικά ή σωματικά, χωρίς έκδηλώσεις και λόγια που να υπογραμμίζουν τή γνήσια χριστιανικά του αίσθηματα.

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Παναγία βοήθει ατόους και όπωσ τὸ παράδειγμα ατόων εἰρημιητάς, πρὸς άποπεράτωσιν τὸν θεαρεστό του έργου, εἰρικόκμενο ήδη ήμιτελοός.

Πρὸς ένίσχυσιν της Ιεράς μονής 'Αγ. 'Ελέσης, απέστειλεν σαν τὰ κάτωθι ποσά ειν χρήμα : 'Εξ Αυστραλίας, Στρατοῦλα Π. Κυπριώτου λίρας Αυστραλίας 5, Πέτρος και Μπέτου Κονόμου 5, 'Ελένη Σπ. Κασιμάτη ειν μνήμη του άδελφου της Ζαχ. Φαρδούλη 4 και Μαρία Κομηνοῦ μέσο Παναγ. Εύστρ. Καλλιγέρου λίραν 'Αγγλίας μίαν.

'Εξ 'Αμερικής άγνωστος ειν μνήμη των γονέων του δεχ. 170. 'Αρσένης Π. Κασιμάτης ειν μνήμη των γονέων του δολλ. 11 και Παναγιώτης Καρούδης ειν μνήμη Μαρίας Στ. Παυλάκη δεχ. 100.

Ειν εἰδη, Θεός. Κασιμάτης ή Μαργακάκης εκ Νοτίου 'Αφρικής μίαν μεγαλόπρεπή εικόνα της Θεομήτορος επάργυρον, μετρίου μεγέθους, Μαρία Σ. Νικολακάκη ειν 'Αθηνών θυγάτηρ τὸν εκ Κατουρίου κ. 'Ι. Βάρβα ειν πολυτελές επάργυρον κανδύλιον, Γεώργιος Μαρούσης εκ Πειραιώς, πλήρη καινουργή συσκευή Πετρογλάκι διά τὸ 'Ηγουμενείον, 'Αγγελική Μιλτιάδου τὸ γένος 'Εμμ. Μεγαλοκοκίνο εκ Λειβαδίου, απέστειλεν εν ειν Αιγύπτου ειν (6) πολυτελείς κουρτίνας (στόρ) διά τὰ παρὰ θύρα του 'Ηγουμενείου, Βασιλική Καρούδη εκ Αυστραλίας μίαν μάλλινην κουβέρταν μέσο της μητρός αυτής Σταμ. Γ. Ποτήρη ή Νερούλιτη, 'Αννα Μαρκοπουλιώτη τὸ γένος Δημ. Βενέρη εκ Χώρας, απέστειλεν εν 'Αθηνών ένα στρώσιμον της 'Αγ. Τραπέζης, 'Ελένη Πρωτοψάλτη εκ Αυστραλίας 12 σεντόνια καινουργή διά τὰ κελιά της Μονής, Ειρήνη Μ. Κασιμάτη εκ Καρβουνάδων, 15 εκ. έλαιου.

Πρὸς άπαντας τούς άνωτέρω ή 'Επιτροπή εκφράζει τὰ θερμά συγχρητήρια της ολύψυχως, εϋχομένη όπωσ ήθελε Χάρις της Πολιούχου ήμών σκέπη και οδηγεί ατόους πάσας τās ήμέρας της ζωής των.

Η κ. Λυγερή 'Ι. Κομηνοῦ, απέστειλεν ειν 'Αγ. Μόνη 5 λίρας 'Αγγλίας.

Η κ. Καλλιόπη Πετροχειλου προσέφεραν 100 δεχ. ειν τὸ δημοτικόν σχολείον Φρατοίαν ειν μνήμη του άδελφου αυτής κ. 'Ιωάννου Καλοκαιρινοῦ.

Πρὸς τὸ δημοτικόν σχολείον Μυλοποταμού, έγένοντο αὐ κάτωθι δωρεά. 'Ανδρέας Στρατηγός ή 'Αντρεϊωμένος θερμός φίλος των γραμμάτων και ευεργέτης του εν λόγω σχολείου απέστειλεν ειν τὸν Δντην κ. 'Αρ. Δρίτσαν 40 δολάρια εκ 'Αμερικής διά τὰς άνάγκας τὸν σχολείου. Τὸ ποσόν αυτό συνελξη μεταξὸ των κάτωθι : 'Ανδρ. Στρατηγός δολλ. 10, 'Ιωάν. Γ. Ταυβάκης 10, Χαρ. Α. Μαλάνος 10 και Χαρ. Γ. Ζερβός 10. 'Ωσαύτως προσέφεραν : Βασιλείος Μαλάνος την άξίαν μίαν μπαταρία ραδιοφώνου διά τὸν σχολικόν τὸιούτου. 'Εμμ. Σκανδάλης εκ 'Αμερικής ευεργέτης και θερμός υποστηρικτής τὸν σχολείου, 10 ταϊνιας μορφωτικας και διάφορα ήλεκτρικά είδη. 'Ο εν Κηφισιά κ. 'Ιωάννης Μαλάνος κατόν συνεννοηρώς του μετ' άρμοδίας ύππρεσιος τὸν 'Υπ. Παιδείας ός έγνωρίσεν ειν τὸν Δντην τὸν σχολείου θα καταβάλλη τὸ μισθωμα και θα άποστείλη άνελλιπίως ειν τὸ σχολείον μορφωτικας ταϊνιας, διά προβολήν ειν τούς μαθητάς, Θεόδωρος Ζερβός ή Μαρούρης

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΑΓ. ΜΟΝΗΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΜΟΡΜΟΡΗΣ

'Απεβίωσεν εν 'Αθήναις ο αρχιμανδρίτης Προκόπιος Μόρμωρης ειν ηλικίαν πενήντα ενόν.

Ο παπα Μόρμωρης δεν άφραγει πιά ανάμεσα μας... 'Εφυγε μιά «μορφφή», που θμοιά της τὰ Κύθηρα δεν έχουν να επιδείξουν. Με την άπλότητα και ταπεινοφροσύνη του έμεινε πάντα

ΑΙΘΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΕΜΝΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΜΟΡΜΟΡΗΣ

'Εντυπώσεις τὸν κ. Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ Ταξιάρχου

Μη ζητάς, άναγνώστη, πολλές λεπτομέρειες για τὸν «παπα Μόρμωρη» από μένα. Θα γράψω στον άλλοι Τσιργώτες νεκρολογίες, που θα έχουν όλα τὰ στοιχεία που, πώς, πότε, όστε να ικανοποιήσης την περιέργειά σου. Τὸ δικό μου τὸ γράψιμο είναι άλλοιότιμο... Γράφω για μένα και για ειν εν μονάχη. Θέλω να ικανοποιήσω μιά παρόρμησι της ψυχής μου, μιά θέλω να εϋχαριστήσω και την ψυχή του παπα-Μόρμωρη. Σύ, άναγνώστη, μπορείς, αν θέλεις, να παρακολουθήσης, μπορείς και να διαβήθης άδιάφορος, τὸ ίδιο μου κάνει!

Όχι, θυμώμαι μιά μέρα τὸν περασμένον καλοκαίριό, που ανέβηκα στο βράχο της 'Αγίας Μόνης και πιά να προσκυνήσω τή Χάρι Της, για πρώτη φορά στη ζωή μου. Τ' όνομα τὸν παπα-Μόρμωρη μὸ θυμίζε δυο καθηγητές της 'Αγγλικής που είχα—πατέρα και γιο—πεθαμένους τώρ, Θεός σωσάρετό τους και ήθελα πολύ να δω πώς είναι ένας συγγενής τους. 'Ο 'Ιούλιος Μόρμωρης, πατέρας τὸν Γιάννη, ήταν ένας κοντολογίας και κάπως γεμάτος, κύριος, λιγόλογος και σοβαρός, που όμως είχε κάτι άκτινωτές ρυτίδες στις γωνίες των ματιών του, οπείδι ολόφανερο τὸν γελαστό μιά κοινωνικό άνθρωπο. Βακί, μονοκόμματος στο περιπάτημα προκαλούσε τὸ θεός στούς μαθητάς. Τὸν είδα όμως να με κοιτάζει με τέτοια στοργικήν ολιεκτικότητα, μόλις άκουσε τ' όνομά μου, όστε πίστεψα πώς όλοι συγγενεοῦσμε στο νησί μας.

Ό γιοῦς τὸν ήταν ένας ψηλός λεβέντης γυναικίος πάντα τὸ άψογος, που άμα είδασκε στην έφρα χαϊρώμαστε να τὸν άκούμε και να τὸν βλέπουμε. Με τὸν εϋγενικό και πάντα γελαστό έκείνο νεό είδισα να μιλάω για τὸν Ταίριο.

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

του για μιά ο παπα Μόρμωρης, αλλά και με τὸ χαμόγελό του—προσόντα που κρύβουν μεγαλειότητα και γνῶσι—δηγοῦσε πρὸς την ήθική σίγουρα και χαμογελαστά. 'Ηρεμα κι' ανεπίδεικτα κρατούσε άναμένο τὸ φάρο της Μονής των κι' όλο πὸς περισσότερο μεγάλωνε τὸ φῶς του κι' όλο πὸς περισσότερο καταγίγαιε τὸ χῶρο γύρω και πέρα από τὸ μικρὸ τὸ νησί. Μά την άληθεια, δεν είναι μεγάλο πράμα, να νομιζόμε πὸς με τὸ θάνατό του, πέθανε κ' ή άγία Μόνη...

Ύψώθηκε άκριβῶς στούς άγίους παράλληλα με την συγκατάβαση και τὸ χαμόγελό του χωρίς όμως ποτέ κ' ή έπαρση των έξουσιών. Αυτό κρύβονταν ή μεγάλη δύναμη; ή μεγάλη άξία του, ή «μορφφή». Γι' αυτό κι' ο Παγκυθηραϊκός θήνος είναι άτέλειωτος...

'Ας είναι έλαφρὸ τὸ χῶμα τὸ τάφου του, όπως έλαφρὰ κι' άθόρυβα πέρασε τή ζωή.

Π. Φ.

ΑΙΘΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΕΜΝΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΜΟΡΜΟΡΗΣ

'Εντυπώσεις τὸν κ. Ι. Α. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ Ταξιάρχου

Μη ζητάς, άναγνώστη, πολλές λεπτομέρειες για τὸν «παπα Μόρμωρη» από μένα. Θα γράψω στον άλλοι Τσιργώτες νεκρολογίες, που θα έχουν όλα τὰ στοιχεία που, πώς, πότε, όστε να ικανοποιήσης την περιέργειά σου. Τὸ δικό μου τὸ γράψιμο είναι άλλοιότιμο... Γράφω για μένα και για ειν εν μονάχη. Θέλω να ικανοποιήσω μιά παρόρμησι της ψυχής μου, μιά θέλω να εϋχαριστήσω και την ψυχή του παπα-Μόρμωρη. Σύ, άναγνώστη, μπορείς, αν θέλεις, να παρακολουθήσης, μπορείς και να διαβήθης άδιάφορος, τὸ ίδιο μου κάνει!

Όχι, θυμώμαι μιά μέρα τὸν περασμένον καλοκαίριό, που ανέβηκα στο βράχο της 'Αγίας Μόνης και πιά να προσκυνήσω τή Χάρι Της, για πρώτη φορά στη ζωή μου. Τ' όνομα τὸν παπα-Μόρμωρη μὸ θυμίζε δυο καθηγητές της 'Αγγλικής που είχα—πατέρα και γιο—πεθαμένους τώρ, Θεός σωσάρετό τους και ήθελα πολύ να δω πώς είναι ένας συγγενής τους. 'Ο 'Ιούλιος Μόρμωρης, πατέρας τὸν Γιάννη, ήταν ένας κοντολογίας και κάπως γεμάτος, κύριος, λιγόλογος και σοβαρός, που όμως είχε κάτι άκτινωτές ρυτίδες στις γωνίες των ματιών του, οπείδι ολόφανερο τὸν γελαστό μιά κοινωνικό άνθρωπο. Βακί, μονοκόμματος στο περιπάτημα προκαλούσε τὸ θεός στούς μαθητάς. Τὸν είδα όμως να με κοιτάζει με τέτοια στοργικήν ολιεκτικότητα, μόλις άκουσε τ' όνομά μου, όστε πίστεψα πώς όλοι συγγενεοῦσμε στο νησί μας.

Ό γιοῦς τὸν ήταν ένας ψηλός λεβέντης γυναικίος πάντα τὸ άψογος, που άμα είδασκε στην έφρα χαϊρώμαστε να τὸν άκούμε και να τὸν βλέπουμε. Με τὸν εϋγενικό και πάντα γελαστό έκείνο νεό είδισα να μιλάω για τὸν Ταίριο.

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

Όταν άκούοντας τὸ ραδιόφωνο ή συζητώντας σοβαρά, δεν ήταν άφρονής εκεί στο Βράχο της 'Αγίας Μόνης ο σεμνός έκείνος κάλογος, ήταν τελεωταίος, ο πό μικρός και άφανής άνθρωπος, άμα δεν λειτουργούσε. Σάν λειτουργός όμως μέσα στην εκκλησία, ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ, και, με την άληθεια, τὸ άξιζε!

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

(Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος)

«Πάνε, αγαπητοί συμπατριώτες, είκοσι ακριβώς χρόνια από τότε που νεαρότατος Υπουργός της Έργασίας αποβιβαζόμενος σάν σήμερα, στο Καΐάλι, διά να εκπροσωπήσω την Κυβέρνησιν εις τόν Παγκυθηραϊκόν έορτασμόν της 72ας έπετείου της Ένώσεως της Έπτανήσου με την Ελλάδα. Με υπεδέχθησαν τότε και με προσεφώνησαν δύο έκλεκτά τέκνα του νησιού μας, ο Ίερώνυμος Στάης και ο Σπύρος Στάης. Δέν είναι σήμερα πιά μαζί μας. Ακριβώς όμως γι' αυτό, μιλώντας σήμερα στο ίδιο μέρος, όπως και πρό είκοσι έτων, νομίζω χρέος μου να θυμηθώ με συγκίνησιν τους δύο αυτούς παράγοντας της Κυθηραϊκής ζωής που τόσα προσέφεραν, ο ένας με την άρχοντιά του και ο άλλος με την παιδείαν του εις την εξύψωσιν του κοινωνικού, του πολιτικού και του πνευματικού επιπέδου του νησιού μας.

Έλεγα, θυμάμαι, τότε πως ο έορτασμός των μεγάλων έπετείων της ιστορίας δέν έχει μονάχα, δέν έχει κυρίως, τόν πανηγυρικό του χαρακτήρα. Αποτελεί, πρό παντός άλλου, ευκαιρίαν διά τούς ανθρώπους κάθε εποχής, ένθυμούμενοι και κρίνοντες το παρελθόν, να τοποθετούν εις τή πραγματικά του έλπίαν τόν παρόν και να χαράξουν τις κατευθυντήριες γραμμές γιά το μέλλον.

Αν δέ ή διαπίστωση αυτή είναι πάντοτε άληθινή, είναι άληθινότερη και έναργέστερη σήμερα που το Έθνος μας βρίσκεται σε ανάλογες συνθήκες με έκείνες που ώδήγησαν εις τή Ένωσιν της Έπτανήσου, της οποίας έορτάζουμε σήμερα την 92αν έπέτειον. Την θέσιν της Έπτανήσου έχει σήμερα ή υπόδουλος Έλληνική Κύπρος».

«Ο κ. Κασσιμάτης αφού ανέλυσε διά μακρών τόν Κυπριακόν θέμα κατέληξε :

«Τό διδάγμα της Έπτανήσου είναι μέγα. Όπως τά Έπτανήσια έτσι και ή Κύπρος θα ένωθη με την Ελλάδα. Καμιά Αδτοκρατορία δέν ήμπορει να ανακόψη τόν ροδόν της Ιστορίας. Και όπως οι ριζοσπάστες της Έπτανήσου, με τόν Ζερβόν και τόν Παναγιωτόπουλον υπέφεραν και ήγωνίσθησαν διά να έλθω τόν 1864, έτσι και σήμερα ο Μακάριος από την μία μεριά και ο Διγενής από την άλλην, με την συμπάρασταν έλου του Έλληνισμού και με την διεθνή εκπροσώπησιν του Έλληνικού Κράτους θα ώδηγήσουν εις την Ένωσιν. Ας ευχηθώμε να είναι έφελος, τό 1956, ώστε του χρόνου να έορτάζωμε μαζί με την Ένωσιν της Έπτανήσου και την Ένωσιν της Κύπρου.

Δέν φθάνει όμως να τού ευχηθώμε. Πρέπει και να έργασθώμε ολοι οι Έλληνες γιά τόν κοινόν σκοπόν. Σήμερα μέλιστα δέν υπάρχουν όπως υπήρχαν, πριν από τό 1864 οι «καταχθόνιοι», οι πιστευόντες δι δέν πρέπει να επιδιωχθή ή άπελευθέρωσις. Σήμερα δλη ή Έλλάς δονείται από ένα μόνον άγωνιστικόν παλμόν που σούθημά του είναι μία άγια λέξις :

«Κύπρος».

Τήν μεσημβριάν έδόθη γεύμα εις τήν αίθουσαν του Κυθηραϊκού Συνδέσμου καθ' ό

ήγειρον προπόσεις ο ύπουργός κ. Γρηγ. Κασσιμάτης, οί βουλευταί κ. κ. Σαββόπουλος, Άδριανόπουλος και Σκορδίλης και οί κ. κ. Μαρσέλλος, Ρεδιάδης, Τζατζάνης και Στάης. Μη διαθετόντες άτυ λόγον του κ. Δημ. Στάη, πρόεδρου της κοινότητος Χώρας.

Σεβασμιώτατε, Πανοσιολογιώτατε, Αιδεσιμότατοι, κύριε Υπουργέ, κ. Νομάρχα, κύριοι βουλευταί, Κυρίαί και Κύριοι.

Ευχώνυμος ευχαριστίας απευθύνομαι πρός πάντας τούς συμπολίτας ήμων Κυθηρίου τούς έντός και έκτός της Έλλάδος διαμένοντας, οί όποιοι διά της γενναίας των βοήθειας ή μικρά αλλά ώραία πατρίς μας απέκτησε δύο έλογα, τό Νοσοκομείον και τήν ασφαλτόστρωσιν της κεντρικής όδου, έργα τά όποια αναβιβάζουν τόν πολιτισμόν και τήν πρόοδον μιάς χώρας.

Ίδιαίτερος μνημονεύομεν τόν συμπολίτην μας Μιχαήλ Σεμιτέκολον ο όποιος συνέλαβε και δέν έφείθη κόπου διά τήν έκτέλεσιν των έργων αυτών διά τά όποια ή πατρίς μας δικαιούται να ύπερηφανεύται. Ευχαριστίας έπίσης ύφειλομεν εις τήν Έρανηκήν Έπιτροπήν ή όποια με έπισκεφαλής τόν Πανοσιολογιώτατον Γαβριήλ Κολοκαρινόν ειργάσθη μετά φρονήσεως και δραστηριότητος διά τήν έκτέλεσιν των έργων αυτών.

Αιωνία ας μένει και ή μνήμη του Ν. Τριφυλλή και Ι. Κοντολέοντος τούς όποιους ο σκληρός θάνατος τόσον προώριως μάς αφήρπασεν.

Αφού λοιπόν ευχαριστήσωμεν και πάλιν πάντας όσους διά του χρήματός των και του κόπου των κατόρθωσαν να προκρίσουν τά Κύθηρα με τά δύο αυτά έκπολιτιστικά έργα, ας απευθύνομεν παράκλησιν πρός τόν Θεόν και τήν Παναγίαν μας όπως ή ώραία και τήν πατρίς αποκτήση έργα βιοποριστικά τά όποια να συγκρητήσουν τούς νέους μας έντός της πατρίδος μας και να μήν τήν αφήσουν να έρμυλώση.

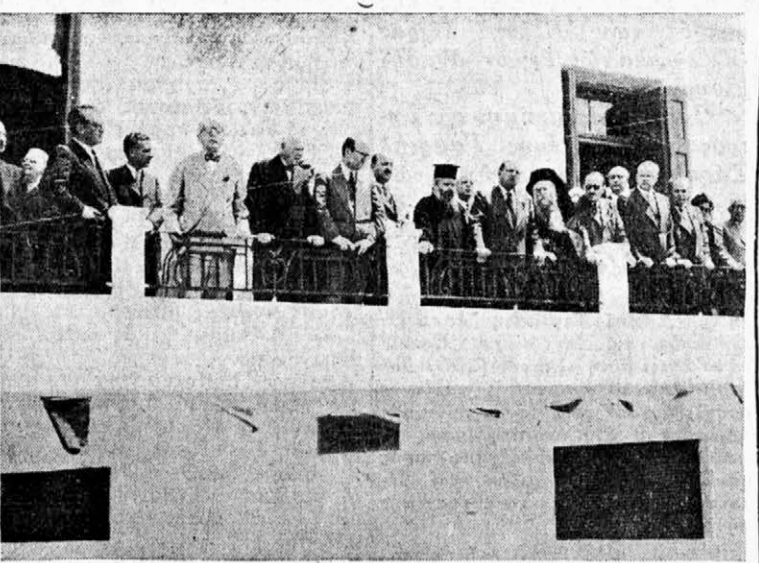
Ευχαριστούμεν όλους ύμās που έπιμήσατε διά της παρουσίας σας τό λιτόν τούτο γεύμα και να είσθε βέβαιοι δι ή ήμέρα αυτή θα σημειωθή εις τήν ιστορίαν των Κυθέρων ως μίαν από τάς ώραιότερας ήμέρας.

Τους λόγους πάντων των άνωτέρω έκάλυψαν ζωηρά χειροκροτήματα και έπευφημια.

Κατά τάς άπογευματινάς ώρας έγένοντο έπισκέψεις εις τό Ιστορικόν Κάστρο και άλλα αξιοθέατα καθώς και εις τάς οικίας των φιλοξένων κατοίκων της χώρας.

Τήν έσπερινήν κατήλθον εις τόν λιμένα Καψαλλού έπεβίβάσθησαν του άτμοπλοίου «Έλενα» διά Πειραιά συνοδούμενοι από τάς έγκαρδιους ευχάς των κατοίκων, Αί στιγμαί του άποχαιρετισμού ύπήρξαν άληθώς συγκινητικά διά τούς ταξειδιώτας και τούς κατοίκους.

Βεβαιούμεν τούς ύψηλους και ευγενείς ξένους μας και

Ο Υπουργός κ. Γρηγόριος Κασσιμάτης, έκφωνών από του εξώστου της οικίας του κ. Νικοσοράκη, εις Χώραν, τόν πανηγυρικόν της Ένώσεως της Έπτανήσου. Διακρίνονται έξ άριστερών πρός τά δεξιά οί έπίσημοι κ. κ. Έμμ. Μεγαλοκονόμος, Δημ. Ρεδιάδης, Νικ. Νικηφοράκης, Δημ. Μαρσέλλος, Δημ. Στάης Έμμ. Σκορδίλης, Πανοσιολογιώτατος κ. Γαβριήλ Κολοκαρινός, Υπουργός Γρηγ. Κασσιμάτης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθέρων, Ευάγγ. Σαββόπουλος, Γεώργ. Άδριανόπουλος, και Γεώργ. Τζατζάνης.

τους αγαπητούς συμπατριώτας μας Άθηναίους Πειραιώδεις οί όποιοι τούς συνόδευσαν δι ή ευγνωμοσύνη των Κυθέρων θα παραμείνη άπέ-

ραντος και άλησμόνητος διά τήν ιστορικήν των άφιξιν εις τήν νήσον μας, τόν Ιερόν σκοπόν της και τήν τιμήν της έπισκέψεώς των.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

—Διωρίσθη υπό της Έρανηκής Έπιτροπής διευθυντής του έγκαταστήθην νοσοκομείου ο άκουστήρ Ιατρός κ. Θ. Μαρέντης, όστις θα είναι μόνιμος και ύπεύθυνος δι' όλον τό εικοσιετήριον και ειδικός διευθυντής του μαιευτικού τμήματος. Θε- λουν δέ προσληφθή επί πλέον και έτεροι δύο Ιατροί, εις μικροβιολόγος μόνιμος και εις διά τά έξωτερικά Ιατρεία και διά τρεις φορές έβδομαδιαίως. Έλήφθη έπίσης άπόφασις όπως προσληφθή άδελφή νοσοκόμος, καθαρίστρια και λοιπόν βοηθητικόν προσωπικόν.

—Μετακληθείς εις Άθήνας ο κ. Μαρέντης θα ένεργήσιν τή βοήθειά και έπιμελεία και των έν Άθήνας Κυθέρων Ιατρών κ. κ. Κρίθαρη, Κατράκη και Πέτροχειλίου πρός έξέυρεσιν των άναγκαίων σκευών και Ιατρικών εργαλείων της Μαιευτικής Κλινικής του Νοσοκομείου.

—Έπίσης άγγέλλεται υπό της Έρανηκής Έπιτροπής ότι λίαν συντόμως θα έκδοθή κατόπιν της ύποβληθείσης αίτήσεως εις τό Υπουργείον Υγιεινής τό κατά νόμον βασιλικόν διάταγμα, δι-

ού τό έγκαταστήθην Νοσοκομείον θα καταστή ίδρυμα (Νομικόν πρόσωπον ιδιωτικού δικαίου), τό όποίον θα εκφύγη ούτω των χειρών α'τής και θα διοικείται υπό διοικητικού συμβουλίου. Σημειώτεον ότι ή Έρανηκή Έπιτροπή θα έξασκοιούνη ύφισταμένη πρός συνέχισιν έκπληρώσεως του σκοπού της, ήτοι πρός έκτέλεσιν και άλλων κοινοφελών έργων.

—Έξ άλλου καθ' α' μάς άνεκόνωσεν ή Έρανηκή Έπιτροπή τό δωρηθέν υπό του άειμνήστου ευεργέτου Νικ. Τριφυλλή κτήμα «Συντριβάνι» έμισθώθη έπ' όνόματι της κ. Χαρούλας Νικ. Μελιτιά, σύζυγου του γνωστού επιχειρηματίου κ. Νικολάου Μελιτιά.

—Έπί πλέον ως πληροφορούμεθα πολλοί Κυθηριοί ίδίως τό έξωτερικού έδήλωσαν ότι θα συνδρομήσουν τό ίδιον έν νοσοκομείον δια μηνιαίων προσφορών.

—Έν τέλει των ως άνω πληροφοριών προστίθεται ότι ο έξωραϊσμός του περι τό Νοσοκομείον χώρου έπερατώθη.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΕΠΑΡΧΕΙΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Πληροφορούμεθα ότι παρά τή Υπουργείω Έσωτερικών κρατεί σκέψις δημιουργίας νέων Έπαρχείων.

Κατόπιν τούτου και έπειτα από τήν συμβολήν εις τήν τελευταίαν έκπολιτιστικήν εξέλιξιν του νησιού μας διά της έκτελέσεως του προγράμματος έργων «Αναδημιουργίας εις αυτό, υπό των τήν έφέστιον πυράν διατηρούντων ζωηρώς άνημέρην εις τάς ψυχάς των διά τήν γενέτειραν άποδήμιον, και μη τέκνων αούτου, άτινα έπραξαν κάτι πέραν του στενός νοουμένου καθήκοντος νομίζομεν ότι είναι καιρός να αιτήσωμεν τό άντιστά-

θμισμα αούτης: Τήν συμπάρασταν της Κυβερνήσεως διά τήν πραγματοποίησιν παλαιάς έπιθυμίας των Κυθέρων της ίδρύσεως Έπαρχείου Κυθέρων. Οδδεμία άλλη έπαρχία έν Έλλάδι είναι πλέον άπομακρυσμένη από τήν έδραν του Νομού της. Τά ώφέλη άτινα θέλουν προκύψει διά της ίδρύσεως τούτου, είναι πάμπολλα όχι μόνον από άπόψεως έξυπνότητας των κατοίκων, αλλά και έπ' ώφέλεια αούτης ταύτης της Διοικήσεως, λαμβανομένης υπ' όψιν της άποστάσεως των Κυθέρων έξ Άθηνών και της μή τακτικής Συγκοινωνίας ένεκα των ό-

Τά πλήθη των Κυθέρων, που κατέκλυσαν τό Νοσοκομείον κατά τήν τέλει των έγκαίνων (Φωτο-Φατοά)

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ Ο ΤΟΠΟΣ

Του Άντιπροέδρου Ίδρύματος Τουρισμού Κυθέρων Δικηγόρου, κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΥΡΑΝΤΟΥ

Κύριε Διευθυντά, Εις τό φύλλον της έγκρίτου Έφημερίδος Σας «ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ» Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου π. έ. έδημοσιεύσατε υπό τόν τίτλον «ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ» και έν κυρίω άρθρωτάς παρά των άρμοδίων παραγόντων γενομένας μέχρι τούδε ενεργείας διά τήν ανακήρυξιν της Νήσου μας ως τουριστικού τόπου και τήν τουριστικήν αξιοποίησιν του σπηλαιού Άγίας Σοφίας Μυλοποτάμου.

Ως άντιπρόεδρος του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ, άναπληρών τόν εις Άθήνας άπουσίαζοντα Πρόεδρόν μας κ. Ιωάννην Κασσιμάτην, θεωρώ έπιβεβλημένην ύποχρέωσίν μου, άφ' ένός μόνον Σας ευχαριστήσω θερμώς διά τούς τόσον κολακευτικούς ύπερ του Ίδρυματός μας λόγους Σας και να Σας παρακαλέσω όπως εξακολουθήσετε και εις τό μέλλον με τόν αυτόν ένθερμον ένθουσιασμόν τό ύπερ των έν λόγω ζητημάτων ένδιαφέρον Σας κατά τήν σχετικήν άρθρογραφίαν Σας, άφ' έτέρου δέ να Σας πληροφορήσω, πέραν των όσων μέχρι τούδε είδον τό φώς της δημοσιότητος, ότι και ο φιλικός μας κ. Ευάγγελος Σαββόπουλος Βουλευτής Πειραιώς, έπιδεικνών, ως έπίπαντες, τήν θερμήν άγάπην του και τό ένδιαφέρον του διά τά Κύθηρα, προέβη εις τάς άκολούθους πρός τήν κατευθύνσιν ταύτην ενεργείας.

Απόσπασμα έκ των πρακτικών της Βουλής. (Άριθ. 63 Ημερησίας Διατάξεως 29 και 30.11.55) Ε. Σαββόπουλος

Πρ. Κυβερνήσεως

Έπί έρωτήσεώς του έχούσης ως κατωτέρω :

Έρωτάται ο αξιότιμος κ. Υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως, τί μέτρα σκέπτεται να λάβη ώστε και ή νήσος Κύθηρα να χαρακτηρισθή ως Τουριστικός Χώρος και ούτω διά της Τουριστικής αναπτύξεως αναζωογονηθή και ή έν μαρσαμψ εύρισκομένη αούτη νήσος και οί κάτοικοι της παύσουν να μεταναστεύουν όμαδικώς εις Αύστραλιαν και άλλα χωρά.

Η νήσος, ως διαπιστώσα κατά τάς έπιτοπίους μεταβάσεις μου, πληροί όλους τούς όρους διά να τήχη αούτης της διακρίσεως, άπορώ δέ διατί μέχρι σήμερα δέν έγένετο τούτο.

(Άριθ. βιβλ. έρωτ. 159, ήμ. καταθ. 15.11.55)

Έπί της άνωτέρω έρωτήσεως του κ. Σαββόπουλου, έδόθη ή άκόλουθος άπάντησις του Υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Γεωργίου Ι. Ράλλη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Άριθ. Πρωτ. 11330)2466 Έν Άθήναις τή 3 Δεκεμβρ, 1955 ΠΡΟΣ Τήν Βουλήν των Έλλήνων Ε ν τ α ύ θ α

Εις άπάντησιν της κατατεθείσης ύμίν κοτά τήν 15-11-55 έρωτήσεώς του Βουλευτού κ. Ευάγγελου Σαββόπουλου και διαβιβασθείσης ήμίν διά του ύπ' αριθ. 8689)18-11-55 ύμετέρου έγγραφου, έχομεν τήν τιμήν να γνωρίσωμεν ύμίν ότι ή άρμοδία ύπηρεσία του Ε. Ο. Τ. εύμενώς διακειμένη διά τήν άξιόποιήσιν της νήσου Κυθέρων εισηγήθη εις τό Δ. Σ. αούτου τήν λήψιν της κατά Νόμον άπαραίτητου άποφάσεως περί άνακηρύξεως της νήσου ως Τουριστικού τόπου.

Αφ' ού έκδοθή ή άπόφασις αούτη, θέλομεν προτείνει τήν έκδοσιν Β. Δ. περί άνακηρύξεως της νήσου ως Τουριστικού τόπου.

Ο Υπουργός Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

Έκτός των άνωτέρω έγγραφων και έν Άθήναις εύρισκόμενος Πρόεδρος του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ κ. Ιωάννης Κασσιμάτης, με έπιληροφορήσει πρό τίνος δι' έπιστολήν του, ότι έντως εύμενστάτη είναι και ή έκθεσις του παρά τή Δ. Σ. Έλληνικού Όργανισμού Τουρισμού εισηγητού κυρίου Φωκά, διά τήν ανακήρυξιν της νήσου μας ως Τουριστικού τόπου και ότι αούτη είναι ζήτημα πλέον άπλώς χρόνου.

Είναι ζήτημα λοιπόν χρόνου μόνον και άσφαλώς έλαχίστου χρόνου, ή αναγνώρισις μας ως τόπου Τουριστικού, ως και ή αξιοποίησις του σπηλαιού Άγίας Σοφίας Μυλοποτάμου και άλλων άρχαιο-λογικών χώρων της νήσου.

Κατόπιν τούτου καλούμεν έπαντας τούς Κυθηρίου τούς έντός και έκτός της Νήσου να συσπειρωθούν γύρω από τά Τουριστικά μας Σωματεία ΚΥΘΗΡΩΝ και ΠΟΤΑΜΟΥ και να τά βοηθήσουν ήθικώς και υλικώς, διά να γίνη τό όμορφο νησί μας ένας πραγματικά Τουριστικός τόπος που θα προσελκύη και θα μαγεύη τόν έπισκέπτην.

Έάν τούτο δέν γίνη συνειδησίς κάθε Κυθέρου και ή συνισταμένη όλων μας των προσπάθειών, τότε ούδέν άπολύτως έπισησμεν. Διότι οί τόποι δέν καθίστανται ευχάριστοι εις τόν έπισκέπτην και δέν προσάγονται διά της άπλής αναγνώρισεώς των ως Τουριστικών τοιούτων αλλά τούτο έπιτυγχάνεται διά της αναλόγου πρός τήν γενομένην διάκρισιν έκπολιτιστικής άνόδου των κατοίκων της.

Κωνστ. Λουράντος Άντιπρόεδρος Ίδρυματος Τουρισμού Κυθέρων

ποίων χωλαίνει κατά πολύ ή εύρυθμος λειτουργία των Κοινοτήτων επί μεγάλη βλάβη αούτων.

Διά της ίδρύσεως του Έπαρχείου τούτου ή Διοικήσις θα εύρίσκειται έγγύτατα των Διοικουμένων και θα παρέχη αούταις άμεσον άποτελεσματικήν και ταχέαν τήν έξυπνότησιν της εις όλους τούς τομείς της Διοικήσεως. Πιστεύομεν ότι τό θέμα τούτο θέλει τό-

Δ. Κασσιμάτης

ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

Ατά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Γεωγραφικού Συνεταιρισμού Έξ άριστερών πρός τά δεξιά καθήμενοι: Ευάγγελος Καβεζός άντιπρόεδρος, Αλιβιάδης Κατρίσιος σύμβουλος και Νικόλαος Μότης Πρόεδρος. — Όρθιοι: Θεόδ. Έυσταθ. Σουής σύμβουλος, Γεώργ. Καλογρέδης Ταμίας και Παναγ. Γεώργ. Σουής γραμματέυς.

Η ΠΛΗΡΩΣΙΣ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΕΝΟΥ

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ Κ. ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τήν 18ην Άπριλίου ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος εξέλεξε πρός πλήρωσιν της από ένδεκαετίας χηρευούσης μητροπόλεως Κυθέρων αρχιεπίσκοπον αούτης τόν άρχιμανδρίτην κ. Μελέτιον Γαλανόπουλον.

Η χειροτονία εις τόν επισκοπικόν βαθμόν έγένετο τήν 22α Άπριλίου εις τόν ναόν του Άγίου Κωνσταντίνου των Άθηνών, χοροστάτήσαντος του Μητροπολίτου Τριφυλλίας και Ο-

λυμπίας κ. Δαμασκηνού και λαβόντων μέρος των μητροπολιτών Κεφαλληνίας, Ίερισσού και Άγίου Όρους και Άρδαμερίου.

Μετά τό πέρας της χειροτονίας τά Κυθηραϊκά Σωματεία έδεξιώθησαν τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην κ. Μελέτιον εις τήν ειδικήν αίθουσαν του ναού.

Εις τήν χειροτονίαν παρευρέθησαν πολλοί έπίσημοι Κυθηριοί και μη ως και πλήθος Κυθηραϊκού λαού.